

JANUAR-
FEBRUAR
1987*

THOUGHTS

*LETO

36

Avstralija
Moj dom

misli

Slovenija

Moja dežela

Registered
by Australia Post
Publication
No. VAR 0663

Spodnja naslovna slika predstavlja naš biser pod Triglavom – Bled, zgornja pa slikovito avstralsko sotesko Katherine Gorge, N.T.

NOVI LETNIK pričenjamo. Ker je pri moji najboljši volji spet že prva dvojna številka zakasnela, ne bom v tem pravcu nič več ničesar obljubljal, pa tudi opravičeval se ne bom. Ko mi bo uspelo izdati MISLI prvokrat v času mojih želja, bom pa veselo vzklilnil: "Hura, vendar enkrat!..."

Kakih sprememb v novem letniku ni. V preobilici dela mi manjka novih idej, saj me čas že tako vedno prehiteva. Imamo pa seveda novo naslovno stran (zahvala arh. R. C. Mejaču!), ki nam bo sleherni mesec predstavila našo rodno in novo domovino, prelepo deželo spominov tam pod Triglavom in deželo pete celine, ki je naš dragi svobodni dom. Obe sta nam prirastli k srcu, naj nas obe pri vsakem obisku MISLI pozdravita že s platnic!

Zahvalim se vsem, ki ste v teh prvih tednih leta poravnali naročnino in v večini tudi dodali v Bernardov tiskovni sklad. Prav zaradi darežljivosti večine to leto še nisem dvignil naročnine – kljub temu, da se je nedavno podražila poština in je tudi tiskarna dvignila zahtevano vsoto na vsakomesečnem računu. Vse večletne zaostankarje pa naprošam, naj se spomnijo svoje dolžnosti, če hočejo še dobivati mesečni obisk MISLI.

– Urednik in upravnik

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena, če vam jih moramo poslati po pošti.

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) – Izdal Slovenian Research Center of America – Cena I. dela 8.– dol., II. dela pa 9.50 dol.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11.– dolarjev.

SLOVENSKE NARODNE PESMI – SLOVENIAN FOLK SONGS – A. L. Ceferin (ed.) – Cena knjižice z audio-kaseto vred 6.– dolarjev.

ANGLEŠKO–SLOVENSKI in SLOVENSKO–ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi, žepna izdaja. – Komac – Škerlj – Cena 10 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zares vredna branja. – Cena vsem trem delom skupaj 12.– dolarjev. Trenutno nam je pošla.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. del. – Obsežno delo dr. J. Kolariča, podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj 40.– dol. (Posamezne knjige: 7.–, 9.– in 28.– dolarjev.) Trenutno nam je pošla.

STALINISTIČNA REVOLUCIJA NA SLOVENSKEM I. del. – Odlična študija razvoja dogodkov 1941 – 1945 v Sloveniji. Spisal Stane Kos, izdala Samozaložba v Rimu. – Cena 13.– dolarjev.

VERIGE LAŽNE SVOBODE – Zanimivo knjigo je napisal misijonar Andrej Prebil CM. – Cena vezani knjigi 13.–, broširani pa 10.– dol.

OBRISI DRUŽBENE PREOSNOVE – Knjiga esejev Dr. Marka Kremzarja (Argentina) o preosnovi družbe. – Cena 10.– dolarjev.

POLITIKA IN DUHOVNIK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. I. Kunstlja. Cena 2.– dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO – Izjave prič o teharških dogodkih v letu 1945 po končani revoluciji. Cena 2.– dolarja.

V ROGU LEŽIMO POBITI – Opisuje Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po končani revoluciji leta 1945. – Cena 2.– dolarja.

PERO IN ČAS I. – Izbor iz pisanja Mirka Javornika od leta 1927 do leta 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.– dolarjev.

NAŠ IN MOJ ČAS – Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal dr. Vinko Brumen, Argentina. Cena vezani 13.–, broš. 10.– dol.

VOJNA IN REVOLUCIJA – Roman Franka Bukviča na 708 straneh je izšel v Argentini. – Cena broširani knjigi 15.– dolarjev.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST – Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.– dol.

MATI, DOMOVINA, BOG – Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.– dol.

misli

(THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian Language – Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia – Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) FR. BASIL A. VALENTINE, O.F.M., M.B.E., BARAGA HOUSE, 19 A'BECKETT ST. KEW, VIC. 3101 – Tel.: (03) 861 7787 – Poštni naslov: MISLI, P.O. BOX 197, KEW, VIC. 3101 + Naročnina za leto 1985 (Subscription) \$ 6.–; izven Avstralije (Overseas) \$12.–; letalsko s posebnim dogovorom. – Naročnina se plačuje vnaprej – Poverjeništvu MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo – Dopisov brez podpisa uredništvo ne sprejema – Za članke objavljene s podpisom odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing, 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3101 – Tel.: (03) 380 6110

VSEBINA:

- "Kje je moj mili dom? . . ."
— P. Tone — stran 1
- Novi nadškof našega rodu —
dr. Franc Perko — stran 2
- Odhajamo — pesem
— Tone Kuntner — stran 2
- Naše korenine so v preteklosti
— Iz "Duh. življ." — stran 3
- Prešernova rojstna hiša
— Franc S. Finžgar — stran 4
- O Vrba — pesem F. Prešerna
tudi v angl. prevodu — stran 5
- Otrok in šola
— A. L. Ceferin — stran 6
- Postelja
— Emilijan Cevc — stran 7
- Narodnost in državljanstvo
— Avgust Horvat — stran 9
- Molitev za lepo govorjenje
— A. M. Slomšek — stran 10
- Pismo Jaka Okorna — stran 11
- Iz središča sv. Cirila in Metoda,
Melbourne — P. Bazilij
— stran 12
- Izpod Triglava — stran 14
- Molitev v svetem pismu
/Očakov pogovor z Bogom/
— P. Tone — stran 16
- Iz središča sv. Rafaela, Sydney
— P. Valerijan — stran 18
- Premakljivi svečnik — roman
— Lojze Kozar — stran 21
- Naše nabirke — stran 21
- Poet iz Vrbe — pesem
— Ljubka Šorli — stran 24
- Iz središča sv. Druž., Adelaide
— P. Janez — stran 25
- Z vseh vetrov — stran 26
- Kotiček naših mladih
— stran 28
- Križem avstralske Slovenije
— stran 29
- Tudi s kislim obrazom
se da smejati . . . — stran 32

„Kje je moj mili dom?..“

Ob rekah babilonskih smo sedeli in jokali
spominjajoč se Siona.

Na vrbe tiste dežele smo obesili svoje citre.

Zakaj tam so od nas zahtevali pesmi tisti,

ki so nas pregnali iz naših domov.

Naši mučitelji so hoteli, naj bomo veseli:

“Pojte nam katero sionskih pesmi!”

Kako naj bi peli Gospodovo pesem v tuj deželi?

Psalm 137

ORGANIZACIJA združenih narodov je letošnje leto razglasila za mednarodno leto beguncev in brezdomcev. Zakaj? Če spremljamo dogajanja v svetu, ne bo težko odgovoriti.

V slovenskem jeziku je begunec, kdor beži pred nevarnostjo ali neprijetnostjo; kdor se izseli v tujino iz političnih razlogov. Brezdomec pa je človek brez doma. Kako grenko je lahko izkustvo brezdomca v svoji domovini in tujca v lastni deželi!

S križem begunstva in brezdomstva je bil dolga leta znamenovan judovski narod. Asirski in babilonski sužnosti so sledila preganjanja v dobi Makabejcev. Leta sedemdeset po Kristusu so Rimljani zavzeli in do tal porušili Jeruzalem; s tem postane Judeja rimska provinca, v katero Judje ne smejo vstopiti. Tako so se razkropili po vsem svetu; navadno so se nastanili v mestih, kjer pa so jih zapirali v geto. Judje so še v tem stoletju preganjali v carski Rusiji, Hitlerjeva Nemčija pa jim je napovedala smrt . . .

Tako kot Judje so številni narodi in ljudstva skusili pridnost begunstva in brezdomstva. Tudi ljudstvu, ki je v svoji samoniklosti ustvarilo Karantanijo, ni bilo prizanešeno. Časi se spreminjajo, Abelova kri pa se preliva znova in znova. Odpirajo se nova krizna žarišča v svetu; tako so mnogi prisiljeni zapustiti svoje domove in zaživeti v begunstvu. V takšnih razmerah nikaragovski duhovnik ohranja zaupanje v božjo pravičnost in po zgledu psalmista izgovarja molitev:

Reši me, Gospod, esesovcev, enkavedejevcev, efbeijejevcev, nacionalne garde; reši me njihovih vojnih svetov, besa njihovih sodnikov in stražnikov. Ti si, ki naj sodi velike sile. Ti si sodnik čez pravosodne ministre in vrhovna sodišča. Obvaruj me, Gospod, pred krivičnim procesom! Brani izgnance in deportirance, obtožene vohunstva in sabotaže, obsojene na prisilno delo . . . Gospodovo orožje je strašnejše od nuklearnega

NOVI NADŠKOF NAŠEGA RODU

Dne 19. decembra 1986 je Rim objavil novico, da je bil za novega beograjskega nadškofa in metropolita imenovan profesor ljubljanske teološke fakultete DR. FRANC PERKO. Dosedanji nadškof Alojzij Turk je dal namreč ostavko zaradi svoje starosti. Novega nadpastirja je na praznik razglasenja Gospodovega, 6. januarja letos, v Rimu posvetil v skupini desetih škofov sam papež Janez Pavel II. Slovesnost posvečenja je bila ob prisotnosti nad 200 kardinalov in škofov.

Novemu nadpastirju tudi avstralski Slovenci iz srca čestitamo, njegovo težko nalogo pa bomo spremljali z molitvijo.

Novi nadškof je bil rojen v Krki na Dolenjskem 19. nov. 1929. Leta 1949 je v Ljubljani stopil v bogoslovje in leta 1953 zapel novo mašo. Kaplanoval je v Šenčurju pri Kranju, Trnovem in Vodicaх ter preстал tudi nekajletni zapor. Leta 1963 je postal doktor bogoslovja in naslednje leto začel predavati. Posebej se je posvečal ekumenizmu. Leta 1986 je postal tudi član Mednarodne teološke komisije.

orožja. Tisti, ki izvajajo čistke, bodo prav tako pregnani. Jaz pa bom opeval Tebe, ker si pravičen; opeval Te bom v svojih psalmih in pesmih . . .

Človek je lahko brezdomec ali begunec tudi z ozirom na družino, kot temeljno človeško skupnost. Naš dom imenujemo prostor, iz katerega se odpiramo svetu in v katerega se vedno znova vračamo. Doma nas navadno nekdo pričakuje; doma izkušamo varnost in ljubezen. Tisti, ki ne živijo v družini, si morajo sami ustvariti prostor domačnosti. Za dobro počutje doma je potreben napor. Dom – domačnosti ne posedujemo, domačnost vzdržujemo; živimo jo trenutek za trenutekom. Ali starši res dajejo dom svojim otrokom? Ali so otroci staršem v radost in veselje? Kjer ne poznajo domačnosti, tam se razdirajo zakoni, otroci pa se izgubljajo v vrvežu sveta.

Kot Slovenci in kristjani v letu 1987 več razmišljajmo o tem, koliko domačnosti znamo nuditi drug drugemu. Ali nismo morda koga izgnali iz našega življenja? Če smo se izločili iz neke skupnosti, smo begunci mi.

Ostanimo zvesti narodu, družini in samemu sebi; z odprtimi dlanmi za tiste, ki nimajo doma in ne domovine.

P. TONE

Odhajamo iz svojih krajev,
kamor kaže zdrava pamet,
kamor hrepenenje žene;

da bi bolj lepo živeli,
da bi več blaga imeli,
da bi se rešili spon,
ki vežejo roke in misli. —

ODHAJAMO

Pa ne živimo po pravih merah,
pa ne živimo v pravih domovih,
pa ne živimo s pravimi ljudmi . . .

Srce se v prsih nam suši.

TONE KUNTNER

VSAK človek ima kot posameznik in kot član skupnosti svoje korenine v preteklosti. Človeka ni mogoče razumeti, če ne poznamo njegove zgodovine, če ne vemo, kaj vse je doživel sam in kaj so doživeli njegovi predniki. Šele če vse to poznamo, si bomo lahko odgovorili na marsikatero vprašanje, ki si ga v sedanosti zastavljamo ob njegovem obnašanju, ob njegovem mišljenju in delu. Pogled v preteklost pa tudi opravičuje ali postavlja pod vprašaj pričakovanja za prihodnost.

NAŠE KORENINE SO V PRETEKLOSTI

Po starejših pa odmevajo v človeku doživetja njihovih prednikov, odmeva v njem miselnost teh prednikov.

Človek je hkrati član narodne skupnosti, zato le-ta nanj vpliva in določa njegovo miselnost, pa naj pri tem mislimo na sedanost ali na zgodovino te skupnosti. Vsak človek nosi s seboj zgodovino svojega naroda, v vsakem človeku utripa narodno srce.

Prav je, da imamo ta spoznanja vedno pred očmi, da jih resno jemljemo in upoštevamo. Tako bomo marsikaj bolje razumeli in uspešneje načrtovali za prihodnost, kar se tiče rasti in razvoja posameznika in skupnosti.

Najbrž so bili kdaj časi, ko so ljudje preveč poudarjali preteklost, ko je bilo izročilo nekaj svetega in nedotakljivega, ko je vsaka sprememba bila sumljiva že zavoljo tega, ker je bila nekaj novega – in sta rast in razvoj le z največjo težavo napredovala, ali ju je zadušila premočna nasprotna sila že na začetku. Še danes so nekateri prepričani, da je edino takšna drža pravilna in modra, pri tem se pa ne zavedajo, kakšne posledice ima lahko to prepričanje za druge; nazadnje je znamenje staranja, pomanjkanja življenjske moči; je odsev večerne in jutranje zarje; naznanja smrt, ne pa življenje.

Sicer pa je zopet res, da se danes večkrat premalo oziramo v preteklost, da premalo upoštevamo zgodovino. Tako se rado dogaja, da vse, kar delamo v sedanosti in načrtujemo za prihodnost, nima pravih temeljev, ne najde odziva v ljudeh, ne prinaša zaželenih sadov. V nekem oziru je potem naše prizadevanje "v zraku", ne ustreza resničnim potrebam in okoliščinam. Človek je živo bitje, ki ima svojo zgodovino in svojo zakonitost.

Menimo, da je dobro o tem razmisliti tudi ob Prešernovem dnevu, ki ga vsako leto obhajamo na njegov smrtni dan, 8. februarja, kot narodni kulturni praznik.

France Prešeren spada med tiste ljudi našega naroda, ki so odločilno vplivali na miselnost slovenskega človeka, saj so črpali svoje duhovno bogastvo iz njegove zgodovine in mu hkrati kazali pot v prihodnost – prav zato jih vsi Slovenci na neki način nosimo v sebi. Pravi preroški navdih in zanos je bil v tem našem največjem pesniku.

Vendar pa ta pesnikova vera v prihodnost in zavzetost zanjo ne pretrga vezi s preteklostjo, temveč prav iz nje raste in črpa svojo moč iz njenega najzlahtnejšega sadu, kakor tudi zavrača vse, kar je bilo in je temu sadu v pogubo. O tem jasno govori najdaljša Prešernova pesnitev "Krst pri Savici". Tako je Prešeren tudi še danes naš učitelj in je njegova izpoved v pesmi naše vodilo, ki ga moramo upoštevati, če nam gre resnično za razvoj vsakega posameznika, naše skupnosti, našega naroda in človeštva nasploh – za lepšo prihodnost sveta.

Naše korenine so v preteklosti, a iz preteklosti in včasih tudi kljub njej moramo v sedanosti živeti in delati v upanju na vedno lepšo prihodnost ter si z vso zavzetostjo prizadevati zanjo.

(Iz "Duh. življenja")

Prešernova rojstna hiša

DNE 21. maja 1939 je bila izročena Prešernova rojstna hiša v last vsemu slovenskemu narodu. Odkupljena je bila z darovi slovenske šolske mladine in narodno zavednih Slovencev od vsepovsod.

Prešernova rojstna hiša nam je dragocen narodni spomenik, ker se je v njej rodil veliki pesnik: iz prvin ljudske govornice nam je ustvaril čudovito dovršen pesniški jezik in zlagal v njem pesmi, da smo s ponosom in častjo stopili v zbor izobraženih narodov. Ta hiša je preprost kmečki dom, iz kakršnega so izšli po vrsti odlični možje, ki se jim moramo zahvaliti, da smo izobražen narod. Od kod naša narodna pesem s čudovitimi napevi? Od kod pripovedka, pravljica, ljudska modrost v pregovorih? Od kod ljubezen do naše prelepe zemlje, vasi in doma? Od kod vseh teh mož zdrava slovenska beseda? Vse, vse nam je dal in ohranil kmečki dom. Da, kmečki dom, ki ga je bila kljub trdemu delu sama lepota, kljub bridkim uram večna pesem. Iz te lepote so pile otroške duše in dobivale moč za velike narodne stvaritve.

Le pogledjmo! Prišla je pomlad zelena. Odpro se hlevi; ovčice z drobnimi jagnjiči veselo meketajo v gmajno; zvonci čred zapojejo, kozarjev rog se oglasi v žvrgolenje škrjančka; na polju se kade razorane njive; otroci pa stikajo za vijolicami, piskajo na trobentice in si

delajo piščalke iz muževnega lubja. — Pa je prišlo poletje, z njimi košnja, vriskajoči senoseki, grabljice, seneni vozovi; za žetvijo in pletvijo se oglasi pesem cepcev po naših skednjih. — Jesen: po vrtovih sadje zori, po vinogradih se rišejo jagode na trsu, vsak večer drugod manejo proso, ličkajo koruzo: povsod pa pesem, šala, nagajivo veselje. — Nazadnje zima: kolovrati brne, za mizo pa gospodarji možujejo in vladajo srenjo, iščejo osveta v starih dogodbah, otroci iz zapučka bistro poslušajo. — Med vse to pa so razvrščeni prazniki: božič z jaslicami in kolinami, velika noč z božjim grobom, s pirhi in kolačem, proščenje in svatbe, procesije in kresovanje, pogrebi in osmine. Vse: delo in trud, veselje in žalost, in vendar lepota, tudi v grenkosti svetla in močna, ne godrnjava in obupana.

Pomislimo še na tiho delo naše narodne obrti! Pogledjete naše peče in avbe: vse dih srca in duše! Pogledjete preslico pri kolovratu: vsaka je drugačna, v vsako je vdahnjena nova pesem za balo mladi nevesti. In mize in stoli, skledniki in žličniki, škafi in svitki — vse živi, vse ima dušo, celo žlica, iz brinove korenine rezana, s srčki in svetimi imeni okrašena; ustvarilo jo je srce pastirja s planine v zahvalo gospodinji za zvrhano mero reje. Kdor je vse to okusil in vse to pustil, bo razumel Prešernov prisrčni vzdih:

“O Vrba, srečna; draga vas domača,
kjer hiša mojega stoji očeta! . . .”

Ali sedaj razumete, kateri je tisti “svet”, ki se je

Prešernu tako tožilo po njem, da si je v dnu srca zmeraj želel nazaj?

Iz teh domov diha ljubeča skrb matere gospodinjice, ki se tiho in voljno žrtvuje domu in družini, ki si tritruje za sina, da pojde v šole. Po teh domovih slediš voljo gospodarjev, mož, ki so se zavedali, da ima grunt korenine do pekla, in so ga zato držali, da je prenesel vse težave in preskušnje, kakor kamni pod vaško lipo, kjer so zborovali in branili svojo pravdo.

Cerkvica
svetega Marka
za Prešernovo
domačijo

Bršljan in petelinje pero za klobukom sta jim bila živo pismo, ki je razodelo več kot danes tovariškanega papirja. Če je soseda zadela nesreča, ni bilo treba prosjačiti od vrat do vrat – vas je storila svojo dolžnost brez moledovanja.

Vsi ti častitljivi kmečki domovi naj bodo poveljani v Prešernovi rojstni hiši v Vrbi! Naj nam bo glasnica preteklosti in naj budi v nas ljubezen do vsega domačega, slovenskega!

FRANC S FINŽGAR

O Vrba, srečna, draga vas domača,
kjer hiša mojega stoji očeta;
da b'uka žeja me iz tvojga sveta
speljala ne bila, goljfiva kača!

Ne vedel bi, kako se v strup prebrača
vse, kar srce si sladkega obeta;
mi ne bila bi vera v sebe vzeta,
ne bil viharjev notranjih b' igrača!

Zvesto srce in delovno ročico
za doto, ki je nima milijonarka,
bi bil dobil z izvoljeno devico;

mi mirno plavala bi moja barka;
pred ognjem dom, pred točo mi pšenico
bi bližnji sosed varoval – svet Marka.

/Angleški prevod sta pripravila
A. J. Lenarčič in W. K. Matthews/

O VRBA

FRANCE PREŠEREN

To thee, sweet, happy Verba, all mu praise!
Dear corner of my father's home and land,
Why did the thirst for knowledge e'er demand
My going hence into life's tortuous ways!

I should not, then, have found how joy that sways
The mind becomes but poison in man's hand;
Faith in myself all gone, I would not stand
Here tossed by inner storms through nights and days.

A helpmate and a love for me alone –
A dowry, priceless far above all mark –
I should have won with her my heart had known.

Then might have floated smoothly my life's bark,
My house, my fertile fields, and all my own
Protected by our patron, good St. Mark.

Otrok in šola

A. L.
CEFERIN

ZA starše je vpis otroka v osnovno šolo lahko težavna odločitev. Odvisna je od njihove razgledanosti in finančnega položaja.

V Avstraliji je predpisana doba za začetek obveznega šolanja med dovršenimi štirimi leti in pol ter šestim letom starosti. Otrok "zrel" za šolo mora biti telesno kot čustveno toliko razvit, da je sposoben za šolsko učenje v novem okolju. Tako samostojnost si otrok povprečno pridobi v starosti od štirih do šestih let. Upoštevati je, da se vsak otrok v domačem okolju po svoje razvija, eden bolj hitro, drugi bolj počasi. Od rojstva otrok raste ob porajanju novih čustev, izpopolnjevanju zaznavanja ter pridobivanju izkušenj glede na svoje osebnostne in čustvene značilnosti. Tako razvija svojo osebnost v zanimanju (kar hoče), sposobnosti (kar zmore), navadah in spretnostih (kar zna). Seveda je za dober razvoj otroka predvsem odločilno ugodno družinsko okolje.

Šoli neprivajen otrok še ni dovolj samostojen. Ne počuti se dobro, podvržen je raznim pritiskom tako, da s težavo zmaguje učenje in zaostaja. Mnogi trdijo, da sta prvi leti šolanja najbolj važni. Raziskovanja z otroci, ki imajo težave z učenjem, nakazujejo, da je bila često največja napaka prezgodno šolanje. Izkušnje s takimi otroki so, da tudi leta pozneje težko dohajajo svoje sošolce. To je za razliko od drugih dejavnikov, ki drugače vplivajo na učni uspeh. Ti se med seboj prepletajo in pomanjkanje enega se lahko nadomesti z drugim. Z močno motivacijo učenec lahko doseže dobre uspehe kljub neugodnim razmeram in podobno.

V poučno primerjavo je vzeti druge sorodne, a bolj napredne države. V ZDA, Nemčiji in Franciji začnejo s šolanjem s šestim letom, na Švedskem in v drugih skandinavskih državah celo s sedmim letom starosti. – Ni pozabiti, da je prišlo v Avstraliji do znižanja starosti šole med drugo svetovno vojno. Takrat so potrebovali v tovarnah žensko delovno silo. Po vojni je pri tem ostalo.

V sedanjem gospodarskem položaju in vedno večjih potrebah, ko sta oče in mati zaposlena, je dober izhod imeti otroka v šolskem vrtcu, centru za predšolske otroke in podobnih domovih. Prezgodnji vpis v šolo je škodljiv, ni pa slišati, da bi škodil pozni vstop.

Z decentralizacijo šolstva je zdaj na šolskem svetu posameznih šol, da vpeljejo učni program, ki upošteva potrebe in možnosti vsakega otroka.

Starši lahko odločijo, kje se bo šolal njihov otrok in izberejo šolo. Ponavadi z izobraževalnim programom, ki jim najbolj ugaja. Seveda, če zmorejo tudi stroške šolanja. V državnih šolah ni treba plačevati šolnine. V katoliških gre v stotake, v privatnih šolah pa celo v tisočake dolarjev na leto.

Za družine z nizkimi dohodki je šolanje otrok velika skrb. Otroci iz takih družin imajo ob pomanjkanju denarnih sredstev tudi omejene možnosti za nadaljevanje na visokih šolah, ali za trening, za katerega imajo sposobnosti in želje.

Odgovoriti na vprašanje, katere šole so boljše, ni lahko. Dobro pa je vedeti za razlike med njimi, kaj nudijo in kakšni so uspehi.

Državne šole morajo sprejeti vsakega učenca. Pouk je načrtovan za vse šolarje, pod enakimi pogoji, po vladnih navodilih in v sodelovanju vseh, to je administrativnega in učnega osebja, študentov in njihovih staršev.

Katoliške šole nudijo določeno izobraževanje z versko vzgojo. Privatne šole imajo tudi predmete, ki se ne poučujejo na splošno. Sprejem učencev na šolanje je vezan tudi na sprejemne pogoje s poudarkom na disciplini, uspešnem učenju itd.

V zadnjem desetletju vpisovanje v katoliške in privatne šole znatno narašča. Letos je okoli trideset odstotkov celotnega števila vseh šolarjev v katoliških in privatnih osnovnih in srednjih šolah. Nekateri starši mislijo, da se študenti v teh šolah boljše učijo. Gotovo je, da tu dosežejo dober standard izobrazbe, za katero upajo, da bo v korist otrokom – temelj za njihovo prihodnost.

Današnja mladina se mora bolj in več učiti od prejšnje generacije. Potrebna je višja splošna in strokovna izobrazba. Zato se doba šolanja podaljšuje. Danes že okoli polovica vseh študentov nadaljuje študij do dvanajstega letnika. In potrebno je še bolj dvigniti to število, da smo kos zahtevam novega časa in ne zaostajamo za drugimi državami.

Z OSEBNO GOVORICO razodeva človek svojo bivanjsko naravnost na sočloveka in na svet. Po govoricu se drugim odpira in jih po njej spoznava. Govorica ga trga iz osamelosti, ga povzpenja v razmerje z nekom, ki ga lahko ogovori. Človeka povezuje v družbo s tistimi, ki govorijo isto govorico, od tistih, ki govorijo drugače, pa ga loči.

Najizrazitljša govoricu je za človeka materin jezik. Ta je seveda v prvi vrsti občevalno sredstvo, a močno presega to vlogo, saj materin ali narodni jezik raste iz najglobljih človekovih izkustev. Lahko rečemo, da je svojstvena govoricu, v kateri tiše in glasneje zvenijo prva življenjska srečanja s stvarnostjo, prvi pogovor s svetom, odgovori na prva vprašanja, po katerih se nam je svet polagoma razkrival in po besedah naših najbližjih osmišljeval. Zaradi te intimne note je materin jezik vse drugačen od jezikov, ki se jih v življenju naučimo. Kaj se vse v nas zgane, ko v tujem svetu, sredi morja tujih besed, zaslišimo našo besedo! Zato je narodni jezik najprimernejše sredstvo za izražanje naših čustev in našega mišljenja, za razkritje naše istovetnosti, za posredovanje kulturnih vrednot . . . Raba slovenskega jezika je v zamejstvu (in zdomstvu) najgovornejše pričevanje naše istovetnosti, zavednosti in navzočnosti na tej zemlji . . . / Oskar Simčič/

Postelja

EMILIJAN
CEVC

URA poslavljanj, ura večernih rožnih vencev, ura počitka trka na duri. Svetilka tiho ugaša. Sence vedno bolj ginejo, tema se gosti. Zdi se mi, da se svet počasi pogreza v globino, kjer izgublja barve in zveste obrise.

Trudne žene legajo. Glave iščejo blazine.

Z vsakim kosom obleke, ki ga odložim, odpade z mene del podnevne teže. S počasno, veličastno kret-njo razgrinjam posteljo.

“V imenu božjem se uležem, zaspim, vstanem, delam in živim. Hvaljen bodi Jezus Kristus in njegova prečista Mati Devica Marija!” – Davno posvečenje, ki mi ga je položil v dušo oče v tistih lepih dneh, ko sem bil še tako dober in hvaležen, da sem mu pred počitkom poljubil roko; najprej očetu, nato materi.

Topla slama se vdaja in šumi. Rjuha je hrapava kakor skorja mladega drevesa in diši po gozdnem vetru. Potegnem si odejo na prsi ter jo gladim z roko.

Telo izgublja podnevno težo, napetost mišic popušča. Skozi okno vidim odsev zadnje svetlobe na zaho-

du. Mehka in rahla je kakor zadnji odtenek mavrice.

Potem mi iščejo oči v temi. Samo slutim Marijino podoba nad glavo – podoba nad žrtvenikom, kjer se obnavlja obred darovanja.

So stvari, ki o njih lahko govorimo le z mirnim spoštovanjem. So stvari, ki se jih moramo dotikati s pobožnostjo kakor stare svetinjske ali relikvijske v velikem tednu na Kalvariji. – Obhaja me občutek nevrednosti, da bi ležal v postelji, ki so jo blagoslovili smrtni vzdihni in porodni kriki, ki je vpila vase solze in smeh . . . Koliko žena je razkrilo v njej svojo lepoto, ki so jo vse do poročnega blagoslova skrivale kakor velik zaklad . . . Slovesnost ljubezni počiva med vzporednimi stranici postelje.

Zaprem oči. – Zdaj zdaj se bo zgodilo nekaj velikega. – Človeški čuti so preslabi, da bi dojeli največje stvari.

Čisto negibno ležim. Skušam si zamisliti, kako bom ležal takrat, ko bo zame prenehalo bivati vse, kar sem ljubil na tem svetu – prav tako smo delali otroci nekoč: Roke mi bodo sklenili na prsih in majhen črn križec mi bodo vtaknili med otrdele prste, prav tistega, ki ga je nekoč objemala mati na mrtvaškem odru. Tedaj mi bo postelja izkazala zadnjo uslugo.

Blazina se mi vdaja pod glavo. Topla je. Ob očesu čutim čipke, ki so uvezene vanjo, in misliti moram na roke, ki so jih uvezle. Velika ljubezen jih je morala voditi.

Obdaja me občutek popolne varnosti in gotovosti. Tiha zvestoba je v sleherni gubi in trpka vdanost ljubezni. Prizvok pričakovanja počiva v težkih češnjavih deskah. Zdi se mi, da nekdo govori s počasnim, spokojnim glasom; sam sebi govori; zdi se mi, da je skrit za temno zaveso:

“Pojmo spat,	kaj Marija dela.
Bog je zlat;	Angelce napaja,
pojmo gledat,	v sveti raj posaja.

Pojmo še mi, v sveti raj posadi –
da nas napoji, zdaj in na večne čase! Amen.”

Čakam kakor otrok, ki poslušaj, kdaj bo prišla mati. Desnica mi tiplje ob posteljni stranici; tiplje navzgor in navzdol, in gladki, ravni rob postelje mi je prijeten.

To ni več tista posteljica z ograjico, ki sem v njej spal, ko sem bil še otrok in sem si domišljal, da sem lev v kletki, ki ne more pobegniti. Po vseh štirih sem lazil od vzglavja do vznožja ter godrnjal kakor pravi lev, ki sem ga videl v cirkusu, da sem se končno sam sebe bal. Na ograjo pa sem si obesil zvonček – prinesli so ga bili menda s Svetih Višarij – in z njim sem pozval, ko sem se zbudil in bi rad vstal. Razlika med tisto otroško posteljico in med to, ki zdaj v njej počivam, je taka kakor med pesmico, ki smo z njo otroci vabili murne iz luknjic, ter med žrtvenim spvom starih tragedij.

Zazdi se mi, da zunaj dežuje. Ne, le veter spremlja muziko zvezd, ki menjavajo svoja mesta na nebu; zvezda ljubezni, zvezda pastirjev in lovcev, zvezda kmetov in zvezda mornarjev, zvezda kruha in zvezda voda in zvezda živali. Vsaka dobra stvar ima svojo lepo zvezdo, ki sveti in zveni v prelepi muziki; zvezde zlobnih pa so mrtve, temne in neme.

Nič več ne vem! Nič več ne vem!

Čutim veliko moč, ki izžareva iz preproste postelje, iz stvari, ki je sestavljena iz štirih desk: velika moč počitka, zemlje, krvi, strasti – prešibek sem za ta slavospev življenja, ki me razganja kakor toplota milni mehurček. Nocoj bi ne znal lagati. Vse se razkri-

va. Srce mi je kakor riba, ki venomer sili na površje vode. V borbi s spancem se mi menjavajo misli iz trenutka v trenutek.

Rad bi pel slovesno pesem o postelji, družici nočnih ur in največjega spoznanja, saj je dobra kakor nasmeš zveste žene in sprejema celo tiste, ki nikoli v življenju niso smeli nasloniti glave na rame ljubljene bitja; saj sprejema in nosi telesa, ko legajo, izmučena od teže in vročine dneva in od teže krvi; telesa, drgetajoča v bolečini in vročici, in telesa, ki se zadnjikrat ozirajo v večerno sonce na oknu in že lega nanje hladna senca smrti.

Spet sklepam roke in molim. Rad bi se Bogu zahvalil za lepi dan.

Tedaj pa se me poloti praznična radost kakor na tisti topli pomladanski dan, ko si dekleta prvič nadejejo rožnata krila in životce s kratkimi rokavci. V ustih imam okus po medu, ki smo ga svoje dni srkali otroci iz mrtvih kopriv za potokom . . . Spet mi zadise gozdovi mojega otroštva, ki so že zdavnaj posekani – in pri misli nanje me prevzame rahla otožnost.

Enakomerno pretakanje krvi me vznemirja.

Vedno bolj se me polasča hrepenenje – moram misliti na dekle z olivnimi očmi, zrelo kakor grozd na mladi trti, ki se šibi pod lastno težo ter pričakuje trgačev . . .

Potem pa mi že v polsnu zazveni stavek, ki sem ga nocoj prebral, ter se mi vedno znova povrača kakor ptica v svojem gnezdu:

“PESNIK BODI UČITELJ UPANJA.”

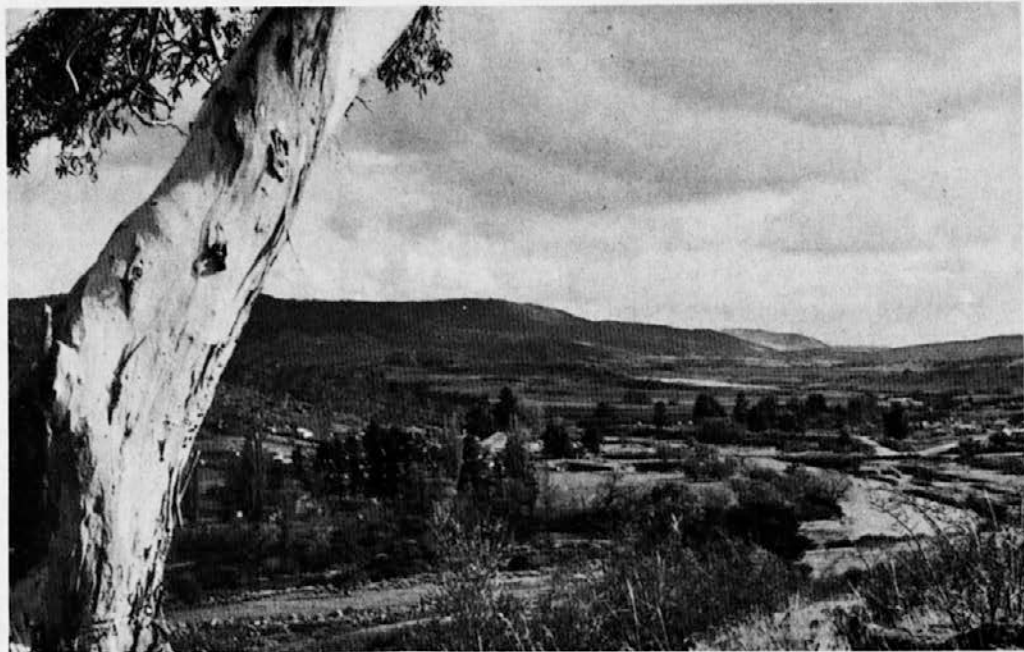
Božja dlan drsi čez zemljo.

Noč žari.

Večna ura tika.

Ob koncu prve svetovne vojne se je potikalo po svetu deset milijonov brezdomcev, po drugi pa 45 do 50 milijonov. Samo Indija jih je imela dvanajst milijonov (1949), 25 milijonov je bilo beguncev iz Kitajske in Koreje. Palestinskih brezdomcev naštevajo 900.000, 160.000 iz Madžarske, tri milijone iz Vzhodne Nemčije, 120.000 iz Tibeta . . . Po letu 1975 pa milijon beguncev iz Vietnama, Kambodže in Laosa, a končno neprešteti milijoni ljudstva, ki se brez doma in hrane potika po afriški celinii . . . Kdaj bo vsega tega konec? Bo naše leto vsaj nakazalo rešitev perečega problema?

Narodnost in državljanstvo

AVGUST HORVAT, Argentina

GLEDE narodnosti in državljanstva prevladuje ponekod velika zmešnjava. To se še posebej opaža v deželah zapadne poloble od severnega do južnega tečaja. Pojma se pogosto istovetita in večkrat prvega podredijo drugemu.

Če nekdo nima jasnega pojma, kaj je narod in narodnost, ga prav tako ne more imeti o državi in državljanstvu. Pojma sta vzporedna in se nikoli ne križata, upoštevajoč, da sta narod in narodnost vedno na prvem mestu. Če o tem ni jasnosti v zakonodajnih zbornicah in izvršilni oblasti, lahko pride do zmešnjave, da se Bog usmili.

Pripadnik določenega naroda ima dotično narodnost. Za vsakega je božji dar in se je nihče ni sam izbral. Je izraz božje volje, izhaja iz obljub, ki jih je Bog dal Noetovim sinovom in očaku Abrahamu. Vsled tega narod nima korenin v pozitivnem pravu, a je po svojem antičnem značaju subjekt pravic, med katere je vključena tudi pravica do lastne države, kljub temu, da je duhovno občestvo, ki temelji na duhovni sorodnosti, zavestni povezanosti, tradiciji, jeziku, lastni kulturni rasti in prirojeni nesebični ljubezni.

Država je politična družba, tvarne narave, nastane na osnovah pozitivnega prava, morda revolucionarnih podvigov in plebiscitarnih odločitev. S pomočjo pozitivnega prava, oboroženih sil in mednarodnega priznanja izvaja oblast na določenem geografskem prostoru. Skrbi za varno blagostanje prebivalcev in izobrazbo. Izobrazbe se pa ne more istovetiti s kulturo, ker je samo v pomoč kulturni rasti.

Že stari Grki so razlikovali med narodnostjo in državljanstvom. Imeli so več političnih skupnosti (polis), a so bili vsi pripadniki enega naroda (ethos), imeli isto narodnost (ethnotés), vsi so bili Hellénoi. Tudi do naših dni v tem pogledu ni prišlo in ne more priti do nobenih sprememb ter se državljanstvo ne more istovetiti z narodnostjo, kot je to hotela francoska revolucija ob koncu 18. stoletja.

Narod ne nastane v enem dnevu, je rekel že prerok Izaija. Etnogeneza, rojstvo naroda traja več stoletij. Nasprotno pa država lahko nastane v enem dnevu in prav tako je lahko v enem dnevu ni več. Z izginitvijo ali razpadom države pa ne pomeni uničenje, konec naroda. Tuja zasedba in razkosanje slovenske zemlje

med drugo svetovno vojno nam je lahko najnovejši dokaz. Okupator je uničil državno tvorbo, ni pa mogel uničiti naroda. Tudi če bi z genocidom in prisilnim izgnanstvom hotel dati narodu smrtni udarec, bi mu ne uspelo, ker bi še stoletja pričala, da je bil in živel narod, ki je postal žrtev zločina.

Narodnost je človeku darovana za vse življenje. Se ji ne more odpovedati, je za zmeraj. Tudi če jo izganja z burklami, se vedno povrne v človekovo duševnost in zavest. Lahko pa jo zataji. A tudi s tem je še ni odpravil. Ponovno, posebej še na starost, se vrača, zatajitev grize in peče v vesti.

Državljanstvo podeljuje državna oblast, a ga lahko tudi odvzame, državljan izžene. Tudi državljan se lahko državljanstvu odpove, ga zamenja, kolikokrat hoče, če vendar po svetu njegovi prošnji ugodijo.

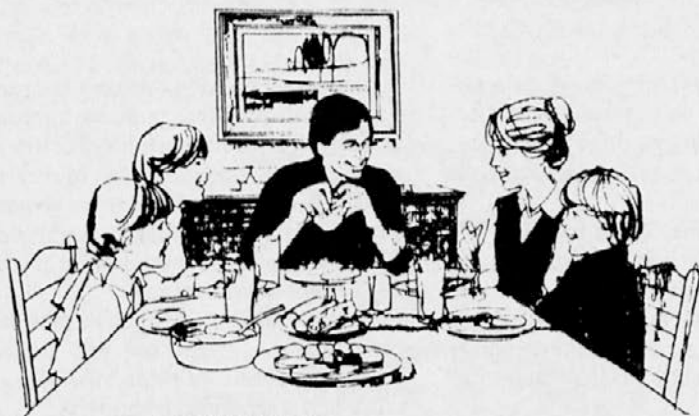
Na zapadni polobli, kjer se nahaja precej slovenskih izseljencev in emigrantov, so narodi samo prvotni prebivalci tega kontinenta, to je Eskimi, Azteki, Maye, Inki, Gvaranjci, Kože, Mapučiči in še morda kateri poleg tistih, ki so jih osvajalci z nasiljem uničili. Ti so potisnjeni na obronke svoje lastne zemlje in branijo svojo narodno bitnost tudi za ceno analfabetizma. Belopoliti osvajalci in priseljenci se niso narodili, so še na začetku svoje etnogeneze. Da dosežejo narodno bitnost, ustvarijo narodno dušo, potrebujejo še stoletja. Dosedaj so samo še heterogene ljudske skupnosti. Nekatere še nimajo niti svojega imena, npr.

prebivalci Združenih držav. Amerikanci so namreč vsi prebivalci, ki živijo na tem kontinentu. In ni izgledov, da bodo kdaj v bodočnosti en sam narod.

Po povedanem se nam čisto naravno postavlja vprašanje, kaj so po narodnosti sinovi in hčere slovenskih izseljencev in emigrantov, ki živijo v deželah, kjer je etnogeneza ljudstev, ki bi naj bili bodoči narodi, še v povojih? Jus soli določa samo o državljanstvu in nič o narodnosti. Tudi prvi rod, ki je prevzel državljanstvo dežele, kjer se je naselil, se s tem ni odpovedal svoji narodnosti, zato jo po naravni logiki preda drugi in ta naslednji. Ta predaja je naravna, zavestna in odgovorna, v našem primeru vezana z dolžnostjo, da se potomcem pove, da so Slovenci, a državljanji dežele, v kateri živijo. Ni naravno potiskati ali porivati mladega človeka iz višjega na nižje ali tja kjer je še vse v povojih. Mladi, duševno uravnotežen človek, ki pravilno pojmuje narodnost in državljanstvo, lahko s svojo posebnostjo veliko pomaga k etnogenezi novega naroda in bogati s prejšnjo kulturno dediščino. Bodoči narodi bodo nujno, ko pride čas, sinteza kulturnega bogastva vseh, ki so skozi stoletja živeli na njihovem življenjskem prostoru.

Prehod iz ene narodnosti v drugo, če ta druga že obstaja, je počasen, traja več generacij. Nasilje je pa zločin. Narodne manjšine pa imajo časovno neomejeno pravico do svoje narodne samobitnosti, ker živijo na lastni zemlji.

/Iz našega argentinskega tiska/

PROSIM Te, Bog,
naj beseda iz mojih ust
teče kakor pohleven dež iz neba,
naj bo rodovitna kakor jutranja rosa
in prijetna kakor med in satovje.
AMEN.

*/To molitev za milost lepega govorjenja
je sestavil in molil Anton Martin Slomšek/*

Pismo

... s tole priloženo fotografijo slovenske šolske mladine leta 1948 v begunskem taborišču Trofajach, Avstrija.

JAKA OKORN, na fotografiji seveda še med taboriščnimi šolarji, dolgoletni naročnik MISLI, se je oglasil iz ZDA.

Mnogi otroci izseljencev danes iščejo "svoje korenine", kot pravijo, odkod njihov rod. Jaka, otrok slovenske begunske družine ob koncu zadnje vojne, pa je dobil idejo poiskati svoje nekdanje sošolce v taboriščni šoli. Pa še v tekoči besedi je podal svoje pismo, ki je po svoje zanimivo in odkriva marsikaj. Morda bo tako spet košček naše begunske zgodovine rešen pozabe, če se mu posreči sestaviti imenik trofajskih šolarjev. — Jakovo idejo pozdravljam. Me res zanima, ali je kateri otrok na sliki med nami v Avstraliji? Če je, kar na plan! — Urednik

KJE begunska si mladina?

Kam te razpršil veter je kot listje po širnem svetu?

Kje zdaj je tvoja domovina?

*Med dvema ognjema igra usode pometla te
z domačega je praga —*

v Vetrinje, v šotore smrekovega iglja, nato

/če ne drugam / z menoj v Judenburg,

v kasarno, kjer oče služili so za pešpolk vojaka

trideset let prej.

Zatem v Lichtensteinu bila naš dom lesena je baraka.

Se še spominjaš lagerja ob Muri,

pod razvalinami starega gradu?

Mene in mogoče tudi tebe še v Scheifling

pot je popeljala,

predno v Trofajach nam UNRRA je poslala.

Tam zadnja naša je bila postaja,

od koder v svet nas je raznesla burja.

"Kje novi dom nas čaka?" smo se spraševali,

*učili tujega jezika in se na dolgo pot podali.
Sprejela nas je Avstralija, Nova Zelandija, Čile, Peru
in Argentina, Venezuela, Urugvaj in Paragvaj,
Južna Afrika, Kanada, Amerika in katera še država?
Si mar ostal v Avstriji, se podal v drugo evropsko
državo ali vrnil se domov? Kje zdaj dom je tvoj?*

Če si na tej sliki — Bog te živi!

*Se spominjaš še sošolcev, bi poznal še njih imena?
Čeprav so živi mi obrazi, sem imena že pozabil.
Mislim pa, da so med njimi: Miklavčič, Klemenčič,
Švajger, Povirk, Okorn, Fischinger, Štaudohar,
Mihelič . . .*

Pomagaj mi zbrati seznam vseh na sliki

(od leve na desno in katera vrsta),

pošlji mi identiteto in naslov za vsakega,

ki ti je poznan!

*Ob priliki ti bom poslal čim bolj popolno sliko,
ko zvemo drug za drugega po tolikih letih.
In če mogoče, da se kdaj v bodoče
spet tudi snidemo — morda celo na istem kraju?*

*Če si slovenščino morda pozabil, nič ne de:
kar po angleško, špansko, ali? se oglasi!
Veseli bom vsakega odziva.*

Jaka Okorn,
1878 S. Myrtle Road,
Myrtle Creek, OR 97457
U. S. A.
Tel.: (503) 863-5370

SV. CIRIL in METOD

Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,

Fr. Tone Gorjup, O. F. M.,

SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787

Slovenske sestre – fračiškanke Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874

+ Pri vseh mašah na prostem – pri polnočnici, na božični dan in na dan novega leta – smo imeli lepo vreme in zato tudi lep obisk. P. Tone mi je bil v veliko pomoč pri vsem predbožičnem in božičnem delu. On je tudi pripravil božično radijsko uro za 3EA.

+ Kratek pregled na preteklo leto nam pokaže te številke: Obhajil je bilo pri nas v letu 1986 razdeljenih okrog 11.000. Spovedi nismo šteli; vsekakor jih je manj kot pred leti, pa bi bilo lepo, ko bi se število zopet dvignilo. Porok smo imeli to leto 15 (od teh dve poveljavljani civilni poroki), krstov pa je naša krstna knjiga zabeležila 37. Obiskov bolnikov po domovih in bolnišnicah 92, obhajil bolnikov 41 in 28 podelitev zakramenta sv. maziljenja. Naše sestre pa so napravile 50 obiskov bolnikov in s. Silvestra je devetnajstim prinesla sv. obhajilo. Razreda za prvoobhajance in za birmance to leto nismo imeli, podelil pa sem zakrament sv. birme petim odraslim osebam. – Pogrebov je bilo v letu 1986 pri nas 30 v Melbournu (večina iz naše cerkve), 5 v Geelongu in 3 drugje po Viktoriji.

Vse to so res zgolj številke, a če se ob njih zamislite, vsebujejo veliko časa in pastoralnega dela.

+ Na nedeljo 21. decembra je Društvo sv. Eme priredilo izlet in piknik za Slomškovo šolo, pridružili pa so se šolarjem tudi ministranti in cerkveni pevci. Šli smo k mineralnim vrelcem v Donnybrook. Lepo je bilo.

+ Enciklopedijo, za katero je Baragova knjižnica prodajala srečke, je za božič zadel Plesničarjev Frank (svetlomodri listek C55). Čestitamo! – Žrebati bi morali tudi dobitnika ljubkega Jezuščka v jaslicah (poklon Marcelle Bole in delo njene hčerke Neve). Ker je bilo prodanih premalo srečk, je Društvo sv. Eme odločilo, da bomo srečke še prodajali in dobitnika žrebali kasneje. Upam, da ne bo zamere, saj gre za dobro stvar. Medtem pa: kupujte srečke!

+ Do srede februarja se je vrnilo 477 božičnih darilnih kuvertic s skupno vsoto 8.056,01 dolarjev za vzdrževanje našega verskega središča. Bog povrni vsem plemenitim dobrotnikom, ki razumejo, kaj naši skupnosti versko središče pomeni.

+ Med krsti naj kot prve v vrsti omenim pet krstov naenkrat. Prejeli so jih otroci družine Ivana Ješelnik in Anice r. Križ, ki živi v St. Albansu. Najstarejša je bila desetletna Klavdija, najmlajša pa štirimesečna Johanca (Joanne), vmes pa še Valentina, Anica in Lojzka – torej same punčke. – Dne 11. januarja je naš novi pater doživel svoj "krstni krst": s krstno vodo je oblihl Denisa Gabrijela, sinka Antona Debeluha in Marije r. Horvat, Norlane. – Iz Koo-wee-rup-a so 25. januarja prinesli v Kew Angelo Veroniko, da jo je oblihl krstna voda. Razveselila je družino Antona Dolinarja in Jean Ann Philomene r. Cachart. – Dne 31. januarja pa je bil krščen prvorojenec družinice Darka Ivana Bencicha in Sonje r. Krčmar. Prinesla sta ga iz Frankstona, imena pa so mu dali kar tri: Callan Lorcan Matthew. – Dva krsta smo imeli pri nas 8. februarja in obe punčki sta bili rojeni na isti dan: Samantha Lauren je prinesla veselje družini Milenka Stanič in Majde r. Leban, West Heidelberg. Maree Jane pa je razveselila družino Renka Gregoriča in Dorothy Jane r. Dolenc, Eltham.

Vsem družinam z malčki iskrene čestitke!

+ Istočasno s krsti petih otrok Ješelnikove družine sta starša Ivan Ješelnik in Anica r. Križ prejela zakrament svetega zakona, saj sta bila doslej poročena samo civilno. Enako smo ob koncu leta poveljavili še en tak civilni zakon. – Dne 3. januarja sem poročal pri Svetem Pavlu v Coburgu: Sonja Valenčič, rojena v Fawknerju in krščena pri nas, je dobila zakonskega druga z imenom Giuseppe Ferraro (kot otrok je prišel s starši iz Italije). – Dne 31. januarja sta se pred oltarjem slovenske cerkve našla John Pretnar in Anna Maria Gombač. Ženin je bil rojen in krščen na Jesenicah, nevesta pa tukaj v Springvale. – John Irgl in Naifa Latif sta se pri nas poročila 7. februarja. Ženin je bil rojen in krščen v Newcastle, N.S.W., nevesta je prišla s starši iz Egipta. Ker je družina melkitskega katoliškega obreda, je bil pri poroki prisoten in je dodal svoje molitve tudi moj znanec, duhovnik za melkitsko katoliško skupnost v Viktoriji in Arhimandrit Joseph Awaad. – Poroko smo imeli tudi naslednji dan, v nedeljo 8. februarja: tokrat je izrekla svoj "Hočem!" Marija Lah (iz znane notranjske družine v Kew), rojena v Carltonu in krščena v East Kew. Jim Theodore Lambrineas, v Avstraliji rojeni član grške družine, je postal njen zakonski drug. – Dne 14. februarja pa sem poročal v stolnici sv. Patrika: John Martin Zemljič (zdi se mi, da sem ga prejšnji teden krstil v Carltonu!) je rekel

“Da!” svoji izbranki. **Diane Toni Duffy** je kot otrok emigrirala s starši iz Anglije. — Pa naj istemu dnevu dodam še poroko hčerke **Milene** iz **Reckove** družine v West Sunshine, ki jo je pred oltarjem domače farne cerkve sv. Pavla, West Sunshine, pričakal ženini malteškega rodu, **David Vella**.

Vsem parom naše tople želje, naj jih skozi življenje spremlja božji blagoslov!

+ Žal je tudi pokojnih kar cela vrsta. Najprej moram omeniti nesrečo, ki je 27. decembra zahtevala žrtev 17-letnega sina hrvatskega očeta in slovenske matere **Marije r. Uhan. DANNY BORAK** je prišel v Altoni s svojim motornim kolesom pod vlak. Pokojni fant je bil rojen 29. avgusta 1969 v Footscrayu. Pokopali so ga 31. decembra na livadno pokopališče North Altona. **Dannyjev** oče je dobil po nesreči srčni napad in je bil več tednov v bolnišnici.

Smrt nas je obiskala tudi na prvi dan leta in iztrgala iz naše srede **TEREZIJO KRIZANIČ**, rojeno Horvat dne 12. oktobra 1941 v Bakovcih v Prekmurju. Kmalu po prihodu v Avstralijo se je poročila z **Antonom** (1961) in družina — imata dve hčerki — si je pripravila svoj dom v Reservoirju. **Tereziji** so v dneh po božiču odpovedala jetra in zdravniška pomoč v **Preston Hospitalu** je bila brezuspešna. S tolažili svete vere se je poslovila s tega sveta. V nedeljo 4. januarja zvečer smo v naši cerkvi ob krsti zmolili rožni venec, maši zadušnici naslednji dan pa je sledil pogreb na keilorsko pokopališče.

Dne 3. januarja je na domu v St. Albansu nenadoma umrl **STEPHEN LISIECKI**, komaj 26-letni sin poljskega očeta in slovenske matere **Elvire r. Laurenčič**. Pokojnik je dobival božjastne napade, zadnji pa je bil smrtni, ker je bil sam doma in ni mogel dobiti takojšnje pomoči. S **Štefanom** sva se srečala, kadar sem stari mami **Mariji** prinesel sveto obhajilo, in vselej se je rad po domače pogovoril. Pred božičem je bil pri naši maši v St. Albansu in pri prejetju zakramentov. — Pogreb je bil v torek 6. januarja po maši zadušnici v farni cerkvi Srca Jezusovega na livadno pokopališče v North Altoni.

ANA RENER r. Smrdel je umrla v nedeljo 11. januarja rano zjutraj v **Hospicu Bethlehem, South Caulfield**. Več mesecev je bolehal za rakom, ki ji je počasi izpodkopaval moči. Bila je s svetimi zakramenti lepo pripravljena in sama je povedala svoje želje, kako naj uredimo po njeni smrti in kam naj bo pokopana. Molitev rožnega venca ob krsti je bila v njeni farni cerkvi sv. Petra, East Bentleigh, v sredo (14. jan.) pa so njeno truplo prepeljali v slovensko cerkev k maši zadušnici. Pokopana je bila na keilorskem pokopališču. — Pokojnica je bila rojena 18. novembra 1911 v Premu. Kot mlado dekle je služila v Južni Italiji

(Lecce), kjer se je srečala z italijanskim vojakom — rojakom **Jožetom Renerjem** iz Štjaka. Po razpadu sta se leta 1944 poročila, prišla v Trst, leta 1955 pa emigrirala v Avstralijo. Ana je bila vsa leta zvesta naročnica naših **Misli**.

V **Austin Hospitalu (Heidelberg)** je 24. januarja zaključil svojo zemsko pot **JANEZ MORI**. Odpovedala so mu jetra. Pokojnik je bil rojen 6. septembra 1948, Remšnik—Radelca (p. Podvelka). V Avstralijo je prišel leta 1971 z mamo k svoji sestri. Mama se je vrnila domov, on pa je ostal in se štiri leta kasneje poročil. Z ženo **Nancy** italijanskega rodu ima desetletnega sina **Aleksa**. Živel je v Heidelbergu. — Rožni venec ob krsti smo zmolili v cerkvi na torek zvečer, naslednji dan (28. januarja) pa smo imeli zadušnico in pogreb na pokopališče **Fawkner**.

Vsem sorodnikom naših novih pokojnih iskreno sožalje. Rajnih ne pozabimo v svojih molitvah!

+ Vsi trije tedni naše počitniške kolonije na morju — **Grey Friars, Mt. Eliza** — so minili v dobrem razpoloženju in brez nesreče, hvala Bogu. Vreme je bilo kar dobro in vsak teden je izgubil komaj kak dan kopanja. Prvi teden je imel 15 odraslih udeležencev in 12 otrok. Kljub nizkemu številu smo se imeli prijetno. Kuhala je s. **Petra**, mamice so pa pomagale. Drugega tedna se je — vključno s. **Petra** — udeležilo 25 deklet. Kuhinjo je vodila **Anžinova Francka** ob pomoči **Marije Špilar**, **Anice Smrdel** in **Martje Barba**. Tretji teden pa je privabil 37 fantov. Kuhinjo je spet vodila **Anžinova Francka**, pomagali pa sta ji s. **Petra** in **Marija Barba**, nekaj dni tudi **Marija Špilar**. Par dni drugega tedna in skoraj ves tretji teden je bil med nami tudi p. **Tone**. Mladina ga je rada sprejela. — Iskrena zahvala kuharicam, vodjem med dekleti in fanti ter sploh vsem, ki so kakor koli pomagali k uspehu tednov. Žal manjka prostora, da bi se podrobneje razpisal.

Stroške smo tudi srečno pokrili, hvala Bogu. Za prihodnjič sem pa spet rezerviral prve tri tedne leta.

+ Pod krmilom p. **Toneta** so oživel **GLASNIKI**, četudi je še prekmalu reči, kakšen bo uspeh. Kakih 20 mladincev prihaja in novi so vabljeni, da se pridružijo. Vaje so vsako prvo in tretjo nedeljo po desetimi maši.

+ Večerno mašo bomo imeli na pepelnico (sreda, 4. marca, strogi post — O postu preberi na koledarju “**Misli**”!), na prvi petek (6. marca), na praznik svetega **Jožefa** (četrtek 19. marca) in na praznik **Gospodovega oznanjenja** (sreda 25. marca); sproti za vsak teden bomo objavljali naše postne pobožnosti. Vabljeni!

+ O bodočem “**Domu počitka**” boste več brali v prihodnji številki, ko bom pod “**Kaj pravite?**” odgovoril nedavno prejetemu pismu. Izpolnite, prosim, polo, ki jo delijo društva in naše središče! In zaupajmo v Boga!

IZREDNO VESELJE je za božič v rodni domovini Sloveniji vzbudilo dejstvo, da je na sveti večer smel na ljubljanski radijskih valovih povedati svoja božična voščila tudi nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar. To se je zgodilo prvič po drugi svetovni vojni, saj so bile oblasti doslej gluhe in slepe za vse poskuse v tej smeri. Nadpastir Šuštar je moral v Trst ali pa v Celovec, da so ga ob svojih radijskih aparatih mogli poslušati verniki njegove nadškofije.

Razumljivo, da so radijska voščila ljubljanskega nadškofa prinesla vernikom veselo božično presenečenje in tudi izven slovenskih meja vzbudila dokajšnjo pozornost.

Za vse je bilo tudi nepričakovano presenečenje predbožično voščilo predsednika RK SZDL Slovenije Jožeta Smoleta, ki je letos prvič veljalo tudi božiču in ne le novemu letu. Smole je voščila izrekel na televizijskem dnevniku 23. decembra "vsem občanom, ki so intimno navezani na to tradicijo". Tem je zaželel, da bi bilo njih praznovanje "v zadovoljstvu in sreči".

Časi so se le premaknili, hvala Bogu! Morda pa smo le bliže tudi letu, ko bo božič v Sloveniji razglašen za dela prosti dan... Bog daj!

O BOŽIČU kot dela prostem dnevni so razpravljali v zadnjem decembru na seji slovenske komisije za odnose z verskimi skupnostmi. Predsednik komisije, dr. Boris Frlec, je glede tega povedal odgovor upravnih organov, "da ima Slovenija že tako dva praznična dneva več kot pa jih imajo po drugih republikah in da tega censusa ne bi kazalo prekoračiti". Dodal pa je tudi, da to ne pomeni, da ni realnih možnosti za božič kot dela prosti dan. Vsekakor pa imajo delavci sami pravico ta dan vzeti dopust, seveda v skladu z zako-

nodajo in delovnim procesom. Razpravo o proslavljanju božiča je predsednik verske komisije sklenil z besedami, da bo razvoj dogodkov prejkoslej pripeljal do spoznanja, kaj ta dan Slovincem pomeni, kajti "nesporno je, da gre pri proslavljanju božiča za običaj, ki je narodno bogastvo" (To poročilo je iz "De-la", 10. decembra 1986).

Res škoda, da oblasti nad štirideset let tega "narodnega bogastva", ki pa je vernikom vse več kot zgolj običaj, niso hotele priznati. Naj bi ga kmalu, saj je bolje kasno kot nikoli, kot pravi star pregovor. Ob gornjem poročilu in izgovorih upravnih organov pa se je po Sloveniji razširila hudomušna "novica", da je po vseh zahodnih državah in celo nekaterih na vzhodu, ki priznajo božič, gospodarstvo prišlo na psu. In zakaj? Ker tam delavci praznujejo božič že toliko let in mnogokje zaradi božiča kar dva dni ne delajo...

PLEČNIKOVA RAZSTAVA na ljubljanskem Gospodarskem razstavišču je bila velik uspeh. Bila je razširjena in dopolnjena inačica pariške razstave, ki je doživela zelo velik odmev in 380.000 obiskovalcev. Je pa zanimivo, da ne rečem tipično, da je najprej tujina pokazala na Plečnikove stvaritve in zganila Slovenijo, naj se vendar spomni svojega velikega in svetovnoprižnanega mojstra arhitekture. Iz Ljubljane se bo razstava selila v Španijo, nato v Nemčijo in na Dunaj. Naslednje leto jo bo imela Italija, pa morda še katera druga dežela po svetu. Vsekakor so Plečnikove mojstrovine vredne svetovnega zanimanja.

Letos 6. januarja je minilo 30 let od Plečnikove smrti. Mojster je bil ne le velik Slovenec, ampak tudi vzoren kristjan, ki je sleherni dan ponižno obiskal cerkev in klečal pred Stvarnikom. V vdanosti Bogu je vsa naročila za cerkve, od stavbnih načrtov pa do svečnika, delal za "Boglonaj". Prepričani smo, da je dobil ob smrti bogato povrnjeno za sleherni svoje delo v božjo čast.

ZAMEJSKI TRST je zadnji čas spet in spet priča nacionalističnim izpadom proti slovenščini in Slovincem, tarča surovih napadov pa je postal prav na božič in novo leto tudi tržaški škof Lorenzo Bellomi,

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozih pokojnih.

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V vseh večjih mestih Evrope, Amerike in Kanade imam poleg poslovnih tudi prijateljske zveze, kar izdatno pripomore, da je potovanje prijetnejše.

Če me ne dobite v uradu, me pokličite na dom pop. po 2. uri ali zvečer po 9. uri.

CONCORDE INTERNATIONAL TRAVEL, 541 King Street,
Melbourne, 3003 — Tel. 329 - 6833 . — Consultant DR. J. KOCE

ki skuša biti v enaki meri pastir in oče vsem članom svojega škofijskega občestva. Ker je pri polnočnici spregovoril tudi v slovenščini, je moral slišati iz cerkve surove medklice. In ker je ob novoletnem "pohodu za mir" uporabil tudi slovenščino, so ga na kaj nedostojen način napadli člani združenja bivših italijanskih vojakov. Žal se je tudi tržaški župan Staffieri opredelil v protislovenski tabor. Ob novoletnih voščilih v gledališču Rosetti je izjavil, da pri nagovoru ne bo uporabljal slovenščine, kajti "v Rosettijevi domovini se govori samo italijansko . . ."

Res žalostni primeri nestrpnosti, ki našim tržaškim rojakom ravno ne napovedujejo miru in prijateljskega sožitja. Fašistične ideje še niso umrle . . .

SPORED otroških in mladinskih filmov so pripravili v ljubljanskem Cankarjevem domu. Sledil je razgovor, ki je prinesel kaj zanimive ugotovitve. Med 228 posnetimi filmi je komaj 48 namenjenih mladim gledalcem. Tudi je padlo vprašanje, ali je izdelavo mladinskih filmov vodila zavest, da velja z njimi mladini nekaj povedati; ali pa so tudi ti filmi le trgovska spekulacija čim več zaslužiti z vstopnino. Odgovori so bili zelo različni.

VISOKO, mogočna domačija pisatelja Ivana Tavčarja, je že nekaj časa žalostno propadala, saj smo po domačem časopisju o tem brali že precej pritožb. Po zadnjih poročilih pa so končno le pričeli s temeljito obnovo tega velikega kulturnozgodovinskega poslopja. Letos nameravajo stavbo popraviti in še pred zimo prekriti, prihodnje leto pa bo prišla na vrsto ureditev za turizem in gostinstvo.

"**GORENJSKEGA SLAVČKA**", našo opero skladatelja Foersterja, smo gledali prvega februarja na etničnem kanalu avstralske televizijske mreže. Snemana pred nekaj leti za televizijo in s posnetimi glasovi pred tremi desetletji, odpiranje ust in zvok sicer ni sta bila vedno usklajena, pa vseeno nam je prinesla

tako daleč od doma prijetne užitke. Saj je "Gorenjski slavček" gotovo najbolj priljubljeno slovensko odrsko glasbeno delo. Od svoje krstne predstave — leta 1925 v Mariboru — je doživelo do danes že 189 izvedb. Prav v tej sezoni je "slavček" spet zažgolel v mariborski Operi. Tokrat so opero predstavili v novi redakciji, ki temelji na originalni verziji (prvotno partituro so našli pred dvema letoma) in je očiščena vseh sprememb ter dodatkov, ki so se nabrali med leti.

LETOŠNJI prvi letnik je številčnejši na obeh slovenskih univerzah, ljubljanski in mariborski. Skupaj je v prvih letnikih 10,560 rednih slušateljev in 5254 študentov, ki obenem tudi delajo. Redni študentje so za 5,6 odstotka številčnejši od števila lanskih začetnikov, študentje ob delu pa za 8 odstotkov.

SLOVENSKI ŠTUDENTJE delajo režimskemu vodstvu vedno več skrbi. Glasilo "Mladina" je kar prevečkrat zaplenjeno, študentske zahteve po spremembi praznovanja dneva mladosti so vedno glasnejše, enako za ukinitve štafete. Dne 10. decembra so pred ljubljanskim Maximarketom imeli študentsko stojnico, kjer so predstavili mimoidočim svoje mnenje o štafeti, zbirali podpise za civilno službo in za referendum o jedrskih elektrarnah, iz štirimetrskega hloda pa so ob norčijah klesali "štafetno palico absurda".

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
MEMORIALS P/L
ALDO and JOE

77 KING WILLIAM STREET,
RESERVOIR, VIC. 3073

Telefon:
470 4046
470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

MOLITEV V SVETEM PISMU

OČAKOV POGOVOR Z BOGOM

BOŽJA zamisel – narediti človeka po svoji podobi – je začetek molitve. Človek, ustvarjen po božji podobi, je iz božjega objema stopil v svet. Kot gospodar in varuh sveta je začel odkrivati svoje bivanje v Bogu.

Bog je s svojim stvariteljskim dejanjem začel; spregovoril je. Človek je nagovorjen. Odgovor človeka pa naj bi se glasil takole: zavestno sprejeti najtesnejšo povezanost z Bogom in jo zaživeti. To temeljno obliko molitve je prekinil greh – želja človeka, da bi gospodoval vsemu stvarstvu, vendar brez Boga, brez njegovega "nadzora". Grehu je sledila kazen. Prijateljski odnos z Bogom je bil prekinjen. Negotovost, trpljenje in smrt postanejo sestavni del človekovega bivanja.

Kljub padcu Bog ne zavrže dela svojih rok. Čaka, da bo človek našel pot nazaj – v bivanje prvotne povezanosti s svojim Stvarnikom – in ga na tej poti spremlja.

Človekovo prizadevanje za dosego ponovnega zedinjenja z Bogom smemo imenovati molitev. In prav to obliko molitve odkrivamo v Svetem pismu.

+ + +

Bog nagovarja človeka sredi vsakdanjega življenja. Kdor mu prisluhne, vstopi v molitev. Kdor pa božji glas presliši ali ga zavrne, se še bolj oddalji od Boga.

Po svoji odločitvi mimo Boga se je Adam božjega glasu ustrašil in se skrivil (prim. Gen 3, 8). Kajna Bog opozori v njegovi jezi (prim. Gen 4,6-7). Kajn njegovemu glasu ne prisluhne in vztraja pri svoji nameri. Ne-poslušnosti sledi bratomor. – Vzor v poslušnosti Bogu pa nam je prav gotovo lahko očak Abraham.

Poslušnost, kot odgovor na božji glas, je srečanje z božjo navzočnostjo. Življenje človeka, ki posluša božji glas, postane molitev; ta pa je tiha pozornost človeka, ki dela, kar je njemu (Bogu) všeč (prim. Jn 8, 29).

+ + +

Ena od oblik odgovora Bogu je daritev. Vsem je znana pripoved o daritvi Kajna in Abela (prim. Gen 4, 2 - 5). Oba sta hotela dati nekaj od svojega Bogu. Kajn je v svoji preračunljivosti določil delež, ki ga bo lahko pogrešal in to daruje Bogu. Abel pa je za svojo daritev

izbral najboljšo. Zakaj Bog sprejme le Abelov dar? Bog ne sprejme daru kot takega. On hoče daritev, ki je več kot to. Skupaj z darom prihaja Abel sam pred Boga. Če svetopisemski pisatelj pravi, da se je Bog ozrl na njegovo daritev, pomeni, da se je ozrl na Abela; on sam je dar, ki je bil Bogu po volji.

Noetova daritev je zahvala za rešitev pred uničenjem.

Abraham je postavil oltar, ko se mu je prikazal na njegovem potovanju Bog (prim. Gen 12, 6-9). Tako je postal oltar znamenje in spomin na božjo navzočnost, pa tudi prostor za opravljanje daritev. Abraham je pri oltarju klical božje ime. Stal je pred Bogom in ga priznal za svojega Boga. Čeprav o njem ni ničesar vedel, ga je klicanje božjega imena postavilo v priscočno povezanost z njim. S klicanjem božjega imena je potrjeval vedno navzočo poseganje božje ljubezni v svoje življenje.

Pravi pomen daritve nam razkrije Abrahamovo darovanje sina Izaka (prim. Gen 22, 1-19). Bog zahteva, da mu Abraham na eni izmed gora daruje svojega edinega sina v žgalno daritev. Abraham ne razmišlja, kaj bo s tem izgubil. Hoče spolniti božje naročilo. S tesnobo v srcu se odloči, da bo sprejel to bridkost – na poti do "popolne daritve" se sreča z najnostjo smrti. Po božjem naročilu postavi oltar, naloži drva, na vrh pa položi svojega zvezanega sina. Nato Abraham vzame nož in stegne roko, da bi sina zaklal. Tukaj pa ga Bog prekine; zadostuje mu Abrahamova zvestoba, vdanost. Ko se je Abraham ozrl okrog, je zagledal v grmovju ovna; vzal ga je ter njega daroval v žgalno daritev namesto sina.

Bog gleda na srce – ne na daritev. Zdaj vemo, zakaj je sprejel Abelovo daritev.

Božja beseda

GOSPOD je rekel: "Pojdi iz svoje dežele in od svoje rodovine in iz hiše svojega očeta, ki ti jo pokažem! Naredil bom iz tebe novo narod in te blagoslovil;

Blagoslovil bom tiste, ki bodo tebe blagoslovljali, in plemenite, ki bodo tebe preklinjali, in blagoslovljeni vsi rodovi na zemlji." Gen 12, 1 – 4

Po teh dogodkih je Gospod nagovoril Abrama takole: "Ne boj se, Abram! Moj štiti, tvoje plačilo bo zelo veliko." Abram je odgovoril: "Gospod, kaj mi boš dal,

ko odhajam brez otrok . . .?" Gen 15, 1 – 2

Kaj naj darujem Bogu, ko sem sam kot dar izšel iz njegove roke? Naj nam ta vidik daritve osvetli še Gregorčič:

Daritev bodi ti življenje celo:
Oltar najlepši je – srca oltar . . .

Celo naše življenje naj bo zahvala Bogu, daritev, v kateri smo dar mi sami. Oltar – prostor našega srečanja z Bogom – naj bo naše srce.

+ + +

Abraham povsem drugače sprejema božji glas kot Adam. Pred božjim obličjem ne beži in se ne skriva. Hrepeni po srečanju z njim. Zato brez pomišljanja sledi božjemu naročilu: "Pojdi iz svoje dežele . . . (Gen 12, 1). Vzel je svojo družino, ovce in kamele, vse svoje premoženje in se odpravil na pot. Ni hitel, da bi čimprej dosegel deželo, ki mu jo bo Bog pokazal. Počasi se je premikal iz kraja v kraj; tako kot so v tistem času potovali.

In vendar je Abraham že s prvim korakom, ki ga je napravil na poti v obljubljeni deželo, vstopil v "molitev". Živel je v stalni pripravljenosti, v stanju odprtosti za srečanje z božjo navzočnostjo. Po tem srečanju je neprenehoma hrepenel.

V kanaanski deželi, kamor je Abraham prišel, je Bog ponovno spregovoril: "Tvojemu zarodu bom dal to deželo" (Gen 12, 7). Od tam je šel dalje proti Negebu. Zaradi lakote, ki je nastala v tisti deželi, je odšel v Egipt; kasneje je šel od tam nazaj v kanaansko deželo. Na vseh teh potovanjih pa Abraham ni bil osamljen. Bog ga je večkrat nagovarjal, ga blagoslovljal in varoval na poti. Smeli bi reči, da je hodil Abraham v korak z Bogom.

Abrahamova pot, na katero se odpravi po božjem naročilu, ni pot do nekega določenega mesta; vse nje-

govo življenje postane potovanje pred božjim obličjem.

Klic "pojdi iz svoje dežele" velja tudi nam. Drami nas iz vsakodnevne zaspanosti in nas uvaja v molitev. Če se odpravimo na pot, postane naša molitev nenehno spominjanje na Boga in uravnavanje našega življenja v skladu z božjo ljubeznijo. Ob takšnem ravnanju izgubi "saj ni časa za molitev" izgubi vsako osnovo.

Še nekaj ne smemo pozabiti: Abraham potuje na proti božji obljubi. Na potovanju mu Bog zagotavlja: "Ne boj se, Abram! Jaz sem tvoj štiti, tvoje plačilo" (Gen 15, 1). Ob tej obljubi Abraham preprosto razloži svojo stisko: "Gospod, kaj mi boš dal, ko odhajam brez otrok?" (Gen 15,2). Tu ne gre za dvom, ne za razmišljanje, ampak za stisko v kateri se znajde. Božji odgovor Abrahamu je potrditveni obljube: "Tisti, ki bo izšel iz tebe, bo tvoj dedič" (Gen 15, 4).

Ta pogovor z Bogom je še bolj utrdil Abrahamovo zaupanje – njegovo vero v izpolnitev obljube. Apostol Pavel v pismu Rimljanom o njem zapiše: "Glede božje obljube se ni dal zbegati z nezaupnostjo, temveč se je v veri utrdil in dal Bogu hvalo, popolnoma prepričan, da more tudi storiti, kar je obljubil (Rim 4, 20). – Iz Abrahamove stiske izide molitev, ki – še preden postane krik in klic – postane gotovost, da bo Bog izpolnil, kar je obljubil, saj gre za božjo čast.

O koncu Abrahamovega zemeljskega življenja beremo: Umrli je v lepi starosti, star in nasičen z leti in bil je pridružen svojim očetom. In kako je Bog izpolnil svojo obljubo? Abraham je dobil telesne potomce. Njegov sin Izak je imel sina Jakoba, ki je oče dvanajstih Izraelovih rodov. S Kristusom pa je postal Abraham po veri oče vseh narodov. "Dežela, ki ti jo pokažem" – Abrahamu, ki je veroval, dana obljuba – pa je naravnana na dokončno srečanje z Bogom v večnosti.

Obljuba dana Abrahamu, ki je veroval, se nanaša na Kristusa, po njem pa na vse, ki verujejo. Tako smo tudi mi poklicani "iz svoje dežele"; poklicani, da naše življenje postane molitev. Molitev pa je neprestan pogovor z Bogom, ki nagiba človeka k ljubezni do bratov.

Prava molitev od nas zahteva, da smo v svojem odnosu do Boga odkritosrčni, brez maske na obrazu. Potrebno je, da znamo Bogu zaupati, da se spustimo v njegov objem; za vzgled si vzemimo Abrahama. Če res molimo, postaja naše življenje drugačno. Nemo-goče je moliti in ostati vedno enak; to bi bilo ponavljanje vedno istih obrazcev, ne pa molitev.

Abrahamov zgled molitve nas nagiba, da na vsakem koraku sprejemamo božjo voljo; da ljubimo sočloveka z ljubeznijo, ki nam jo skazuje nebeški Oče; in da ureničimo tisto edinstvo z Bogom, ki nam je bila dana ob stvarjenju.

P. TONE

SV. RAFAEL

*Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147*

*Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478*

PRI SV. RAFAELU smo letos obdržali jaslice prav do svečnice, kar je stara slovenska navada. Res je vanje vloženih veliko skrbi in polno drobnega dela. Letos jih je pripravil p. Ciril s pomočniki. Vsako leto so nekoliko drugačne. Letošnje so imele za ozadje oljnato sliko Betlehema — delo arhitekta in umetnika Cvetaja Mejača.

BOG POVRNI vsem rojakom, ki so za praznike pripevali v razne namene našega verskega središča, za lačne, za misijone, za "Rafaela", za "Misli". . . Seveda se moram na tem mestu posebej zahvaliti vsem našim skupinam, ki sodelujejo pri službah božjih s petjem, ministriranjem, branjem in pobiranjem darov. Potrebno delo — četudi skrito in brez fanfar — opravljajo tudi tisti, ki med tednom pomagajo pri čiščenju cerkve, dvorane, dvorišča in prostora okrog cerkve. Enako delovne ekipe, ki skrbje za postrežbo pri piknikih, za prodajo na stojnici. Hvaležen sem tudi vsem, ki prispevajo hrano za našo kuhinjo, poskrbe za nakupovanje in tako sestri Hilariji prihranijo marsikatero skrb in pot. Ne smem pa pozabiti tudi obrtnikov vseh vrst, ki skrbje za oskrbovanje in razna popravila, ki jih nikoli ne zmanjka: vedno je treba kaj postoriti na tem ali onem našem posloju. Vseh omenjenih in neomenjenih dobrotnikov, ki želijo biti znani samo Bogu, se vsak dan spominjamo pri molitvah in sveti maši.

PONOVITEV NOVE MAŠE bomo imeli pri nas v nedeljo 22. februarja. Med nami bo p. **Tone Gorjup**, ki je pred dvema mesecema prišel iz domovine za tri leta v Melbourne na delo med izseljence. Tudi mi smo veseli, da sta zdaj v slovenskem središču v Kew dva duhovnika, saj p. Bazilij ne zmore preobilnega dela poleg skrbi za izdajanje "Misli". — Ponovitev nove

maše v Merrylandsu bo obenem prošnja k Bogu za nove duhovne poklice, zlasti med našo izseljensko mladino. Naj kar tu omenim, da bomo tudi letos nadaljevali s petkovo molitvijo pred Najsvetejšim pol ure pred večerno mašo, ki je ob sedmih. Namen je: za duhovne in krščanske poklice. Ali bi se nam pridružil? Petek je spokorni dan — obisk cerkve in ta molitev je lahko kaj primerna oblika pokore.

PEPELNICA je letos v sredo 4. marca. Pri maši ob sedmih zvečer bo blagoslov pepela in pepeljenje. Ta dan in na veliki petek je strogi post. Primerno je, da začnemo postni čas z udeležbo pri sveti maši in spokornem obredu pepeljenja.

POSTNO ROMANJE v Campbelltown bo letos v nedeljo 29. marca in sicer ob štirih popoldne. Tudi letos smo izbrali nekoliko poznejšo uro, ko se najhujša vročina že poleže. Najprej bomo imeli sveti križev pot na prostem, nato bo sveta maša.

FIGTREE ima slovensko službo božjo v nedeljo 22. februarja, ko bo med nami novomašnik p. Tone Gorjup, potem pa spet 8. in 22. marca, vselej ob petih popoldne. Tudi na **POSTNE SREDE** (razen v velikem tednu) bo ob sedmih zvečer postna vaja s sveto mašo — prvič na pepelnično sredo, 4. marca.

CANBERRA ima slovensko službo božjo v nedeljo 15. marca ob pol enajstih dopoldne. To bo že druga postna nedelja in bo že čas za velikonočno spoved. Kraj: St. Bede, vogal Hicks in Nuyts Sts., Red Hill.

NEWCASTLE pride spet na vrsto za slovensko mašo v nedeljo 29. marca, naslednja služba božja pa bo na belo nedeljo, 26. aprila. Obakrat je ob šestih zvečer v Hamiltonu. Pred mašo je prilika za spoved, po maši pa čajanka v dvorani.

SURFERS PARADISE: slovenska maša bo na prvo postno nedeljo, 8. marca, ob pol dvanajstih dopoldne. Bo v cerkvi sv. Vincencija, na Hamilton Street.

BRISBANE ima slovensko mašo na isto nedeljo kot Gold Coast (8. marca) ob šestih zvečer. Cerkev Matere božje, vogal Peel in Merivale Sts., South Brisbane. Pred mašo bo prilika za sveto spoved.

DR. JANEZ JENKO, koprski škof, nam je nedavno pisal. Prosil nas je, naj se v njegovem imenu obrnemo na rojake, zlasti na one iz našega Primorja. Poprosimo naj jih, da bi kaj darovali za popravilo cerkva po škofiji. Številne cerkve so nujno potrebne popravila, farani pa sami ne zmorejo velikih stroškov. Upa, da bi avstralski rojaki priskočili na pomoč. Darove v ta namen lahko pošljete (seveda v obliki bančnega čeka) naravnost na: Dr. Janez Jenko, Trg revolucije 11, 66000 Koper, Slovenija, Jugoslavija. Pa tudi uprava

“Misli” bo rade volje posredovala sleherni dar v ta namen na namenjeno mesto.

KOLIKO STANE MAŠA? To vprašanje od časa do časa še vedno slišimo. Vsak katoličan naj bi vedel, da se maša ne da preplačati, ker je neizmerne vrednosti. Sploh se duhovne vrednote, od katerih je maša gotovo največja, ne morejo kupiti z materialnimi sredstvi, torej tudi ne z denarjem. Pač pa je običajno, da vernik, ki mašo naroči, da v ta namen določen dar duhovniku za vzdrževanje. Ker se življenjski stroški neprestano dvigajo, prosimo, da darujete za sveto mašo deset dolarjev. Kdor tega daru ne zmore, pa naj se zato ne boji naročiti sveto mašo in prispevati pač po svojih močeh.

POSTNO POBOŽNOST bomo imeli pri Sv. Rafaelu vsak petek zvečer združeno s sveto mašo. To naj bo naša priprava za veliko noč. Saj je ves postni čas namenjen temu, petek, ki je spomin Gospodovega trpljenja, pa še posebej. Tudi opravimo velikonočno spoved lahko že zgodaj. Brez nje ni krščanske velike noči, pa tudi priprava na praznike bo lepša.

STOJNICO bomo spet imeli v sredo 25. marca. Zato se vsem do takrat priporočamo za primerne predmete, ki so v dobrem in rabnem stanju.

NAŠI POKOJNI – Le mimogrede smo poročali v “Mislih” o smrti **FRANČIŠKE (FRANE) VALENČIČ** (r. Milavec), ki je umrla 13. novembra 1986 v bolnišnici v Liverpoolu. Pokojnica je bila rojena dne 20. novembra 1900 v Knežaku. Poročila se je z vdovcem Jožetom Valenčičem. V Avstralijo je prišla leta

1963 in ves čas živela pri sinu Francu. Bila je vse življenje dobrega zdravja, zadnjih nekaj mesecev pa so ugotovili raka in ji zdravniki niso mogli pomagati. Za njo žalujeta sin Franc in hčerka Milena por. Loca, oba z družinama v Sydneyu. Pokojnica zapuša tudi sestro Jožefo Milavec v Rimu, na Reki pa sestro Marijo por. Radman. – Pokojna Frana je rada veliko molila in je prihajala k maši, tudi slovenski, kadar je le imela priliko. Pogrebno mašo smo imeli v Merrylandsu v torek 18. novembra, grob pa je dobila na slovenskem delu pokopališča Rookwood.

V ponedeljek 15. decembra 1986 proti večeru je v bolnišnici v Blacktownu umrl **IGNAC KOTNIK**. Rojen je bil 22. februarja 1921 v Žičah kot sin Franca in Roze r. Žgajnar, po rodu iz Rogaške Slatine. Dne 14. avgusta 1959 se je v Slovenskih Konjicah poročil z Marijo Juhart, iz Spodnjega Gruševja (Prihova) na Štajerskem. Zakonca Kotnik sta z družino prišla v Avstralijo 14. januarja 1958. Šla sta skozi taborišči Bonegilla in Villawood, nato pa stanovala po raznih sydneyjskih okrajih, zdaj že skoraj deset let v Blacktownu v lastnem domu. Pokojnik je bil dolga leta zaposlen v tovarni usnja, saj se je usnjarski obrti posvetil že v Slovenskih Konjicah. Zadnja leta je bil slabega zdravja: zdravil se je po raznih bolnišnicah in prejel celo vrsto operacij. Nekaj tednov pred smrtjo je prejel svete zakramente in bil lepo pripravljen na odhod v večnost. Zapuša ženo Marijo, hčerko Marijo por. Ogilvie in Nado por. Gikoska, v Belgiji brata Franca, v Sevnici pa sestro Angelo, dočim je sestra Marija umrla v aprilu lanskega leta v Zagrebu.

Igralci veseloigre “Poslednji mož”, ki smo jo videli na odru dvorane sydneyjskega verskega središča 12. decembra lani in 31. jan. letos.

V nedeljo 4. januarja letos je pri kopanju v reki Cotter v Canberri izgubil življenje **TOMAŽ ERPIČ**. Rojen je bil 28. julija 1950 v Franciji (Aime) kot sin begunskih staršev Franca Erpiča (iz Šmihela pri Novem mestu) in Franciške r. Arhar (iz Št. Vida nad Ljubljano). Kot otrok je prišel s starši v Avstralijo. Študiral je na raznih krajih, bil pa je že več let slabega zdravja. Poleg staršev zapušča dve sestri in polbrata, kakor tudi polbrata in polestro v Sloveniji. — Pogrebna maša je bila v farni cerkvi v Narrabundah, A.C.T., v četrtek 8. januarja, grob pa je Tomaž dobil na pokopališču "Gungahlin", Mitchell, A.C.T.

Sorodnikom vseh omenjenih pokojnih naše sožalje ob izgubi. Krščanska ljubezen nam narekuje, naj se vseh spomnimo v molitvi, zlasti pri sveti maši. Naj Gospod vse pokojne sprejme v svoj mir!

• **KRSTI** — **Kimberly Ann Rutar**, Glenhaven, NSW. Oče Danny, mati Cathy r. Muir. Botrovala sta Robert Muir in Edda Rutar. Otrokovi stari starši so Janko in Emilija Rutar, Krst je bil v Villa Maria, Hunters Hill, NSW, 14. decembra 1986.

Joseph Kramarič, Merrylands, NSW. Oče Željko, mati Marija r. Damjanovič. Botra sta bila Ante in Marija Mardešič. — Merrylands, 20. decembra 1986.

Melisa Ružica Klobučar, Greenfield Park, NSW. Oče Milan, mati Ružica r. Glasovac. Botra sta bila Ivica in Biserka Balat. — Merrylands, 20. dec. 1986.

Aleksander Slavomir Veseljko Aster-Stater, Blacktown, NSW. Oče Stanko, mati Vesna r. Trebar. Botrovala sta Danica in Jože Petrič. — Merrylands, 21. decembra 1986.

Martin Matej Slobodnik, Padstow, NSW. Oče Martin, mati Ivanka r. Šoštarčič. Botra sta bila Beba in Franc Slobodnik. — Merrylands, med sveto mašo na praznik Jezusovega krsta, 11. januarja 1987.

Daniel Frank Aščič, St. Mary's, NSW. Oče Steven, mati Nada r. Horvat. Botra sta bila Štefan in Ana Kolanko. — Merrylands, 17. januarja 1987.

Christopher Franc Gomboc, Wetherill Park, NSW. Oče Zlatko, mati Denise r. Richardson. Botra sta bi-

la Antonio in Josephine Campolongo. — Merrylands, 25. januarja 1987.

Anita Ana Rizner, Wetherill Park, NSW. Oče Ivica, mati Frances r. Protič. Botra sta bila Peter in Tatjana Šeparovič. — Merrylands, 25. januarja 1987.

Novokrščenim otrokom želimo, da bi rastle v milosti pri Bogu in pri ljudeh, staršem ter botrom pa naše iskrene čestitke!

POROKE — **Robert Hafner**, Riverstone, NSW, rojen in krščen v Riverstone v družini Hinkota (po rodu iz Postojne) in Tince r. Čebin (po rodu iz Bučke), in **Amelia Giordano** (rojena v Angliji italijanskemu očetu ter angleški materi). Priči sta bila Lidia Hafner in Wayne Cousins. — Emu Plains, NSW, 8. nov. 1986.

George Nohra in **Jasmina Ščančar**, hčerka Štefana in Nade. Priči sta bila Ivica Klinšič ter Peter Nadair. — Cerkev Naše Gospe Libanonske, Harris Park, NSW, 22. novembra 1986.

Josip Pavišič, Fairfield West, sin Ivana in Marije r. Beros, ter **Marica Žegura**, hčerka Štefana in Tere r. Štuk. Priči sta bila Petar Pavišič in Tihana Čuljak. — Merrylands, med poročno mašo 3. januarja 1987.

Branko David Fabjančič, Condell Park, NSW, sin Antona in Marije r. Gustinčič, in **Julijana Maria Vrh**, Georges Hall, NSW, hčerka Antona in Marije r. Potepan. Priči sta bila Alan Samsa in Irene Frimmer — Merrylands, 17. januarja 1987.

Joseph Kovačič, Auburn, NSW, sin Zdenka in Marice r. Mikan ter **Kristina Joželj**, Bossley Park, NSW, hčerka Vinka in Jožefine r. Kotnik. Priči sta bila Nikola Hodušek in Zdenka Denise Joželj. — Merrylands, med poročno mašo 24. januarja 1987.

Peter Strah, Kingswood, NSW, sin Antona in Jožefe r. Majcenovič, rojen v Zbigovcih, krščen v župniji Gornja Radgona, in **Concepcion Jorolan**, hčerka Tomaža in Teofile r. Dagwayan, po rodu iz otoka Cebu na Filipinih, Priči sta bila Rudi Kužnik in Loreta Hider. — Merrylands, s poročno mašo 24. januarja 1987.

Novoporočenim parom iskreno čestitamo in želimo obilo božjega blagoslova na skupni poti!

P. VALERIJAN

ŠTANJEL,
naselje
ob cesti
Sežana —
Gorica.

Premakljivi svečnik

6.

V NEDELJO je župnik Štefan stopil na ambon nekoliko bolj sključen in za dobrih deset let starejši v obraz. Proti svoji navadi je imel list papirja, ki je poplesaval v njegovi drhteči roki, kakor da bo zdaj zdaj veselo poletel med vernike.

“Bratje in sestre! Ta teden nas je zadela velika nesreča, ki je nismo pričakovali, gotovo smo jo pa zaslužili. Zapustil nas je naš kaplan gospod Željko, pa ne samo nas, zapustil je svoj duhovniški poklic, svojo službo pri Gospodovem oltarju. Kaj hujšega nas ni moglo zadeti, kajti nobena zunanja nesreča ne more biti hujša, kakor je nesreča, ko se zruši neki notranji svet.

Kaj bomo zdaj? Ali naj se zgražamo nad tem, kar se je zgodilo? Ali naj obsojamo človeka, kateremu smo zaupali? Ne, bratje in sestre, to ne bi bilo krščansko, kajti Gospod nam kot temelj našega krščanstva polaga na srce: Ne sodite, da ne boste sojeni! Torej ne obsojajmo nikogar, ker nismo mi sodniki. Sodnik je samo neskončno usmiljeni Bog.

Se bomo sedaj pohujševali in rekli: Če ta tako dela, kaj šele potem mi! Ali pa morda: Če eno učiš, drugo pa delaš, je vse laž! Ne, bratje in sestre! Vsak je sam zase odgovoren in ne moremo se sklicevati na slabosti ali na grehe drugih, pa čeprav bi jih delal sam papež. Ne dajmo se pohujšati, ampak se zopet ravnajmo po Gospodovi besedi: spolnujmo, kar nas je gospod kaplan dobrega učil, ne ravnajmo pa se po njegovem zgledu!

Je pa njegov izstop, bratje in sestre, milostni opomin za nas vse. Opomin, kako krhek in nestalen je človek in kako lahko zaide, kako je vedno na tehtnici naša vera. Če se to lahko zgodi duhovniku, ki je vsak dan pri oltarju in opravlja daritev najtesneje sklenjen z Gospodom, potem se izguba vere in odpad lahko pripeti vsakemu izmed nas. Če smo doslej ostali verni, si na vso moč prizadevajmo, da nas nobena stvar ne bo ločila od Kristusove ljubezni, ne stiska, ne pohujšanje, ne nezvestoba predpostavljenih, ker ne gradimo ne na papežu in škofih, ne na župnikih in kaplanih, ampak naš temelj je Jezus Kristus, ki pa ostane vedno isti, vedno zvest, vedno dobri pastir, ki išče vsako, zlasti pa najbolj izgubljeno svojo ovco.

Ne sodimo torej gospoda kaplana, ne govorimo slabo o njem, privoščimo mu lepo besedo, če ga srečamo, saj ga Gospod še ni zapustil iz svojih ljubečih rok in ga tudi ne bo vse do konca njegovega življenja.

Pomislimo tudi na to, da tak korak za nikogar ni lahek in da je tudi

BERNARDOVEMU
TISKOVNEMU SKLADU
ZA NAŠE “MISLI”:

\$300.— Dušan Lajovic; \$232.— Anton Zagorc; \$100.— Peter Bižal; \$94.— Pavla Zemljak; \$74.— Kristina Hrvatina; \$66.— Nace Ahlin; \$64.— Milan Beribak; \$50.— Marija Gantar; \$47.— Dr. Mihael Colja; \$44.— Jean Pevc, Marjan Lauko, Janez Robar; \$36.— Feliks Lužnik; \$34.— Jože Vah, Marija Pongračič, Franc Bračko; \$32.— Roman Petelinek; \$30.— Miša Lajovic; \$26.— Lojze in Barica Brodnik, Olga Dubbert; \$25.— S.D.S.; \$24.— Ivan Barič, Ivan Damiš, Ivanka Ban, Ivan Petelin, Ivan Figar, Franc Danev, Ivan Prpič; \$21.— Ivo Bavčar; \$20.— Ivo Bavčar (namesto cvetja na grob L. Klakočeru), Anton Kristan, Štefan Žalik, Vilma Varglien, Maks Hartman, Jože Čulek, Franc Čulek, Robert C. Mejač, Pavla Jelerčič, Ivan Smole, Roman Uršič, Ludmila Domanski, Mario Maršič; \$19.— N. N., Magda Hreščak; \$18.— Jožefina Braletitch; \$17.— Maura Vodopivec; \$16.— Frančiška Mukavec; \$14.— Fred Drganc, Karlo Štrancar, Mario Saksida, Irena Ipavec, Frank Plesničar, Franc Plesničar, Alojz Pungercar, Jožefina Paddle, Marija Birska, Anica Smrdel, Justina Hinrichsen, Antonija Vučko, Kristina Lackner, Bernard Brenčič, Angela Škofic, Peter Bizjan, Marija Bertoncelej, Barbara Marinčič, Ivan Mohar, Zdravko Žele, Ana Horvat, Jože Grillj, Marija Pahor, Dr. Mark Goby, Srečko Brožič, Ferdo Godler, Franc Patafta, Jože Juraja, Stane Stoklas, Janez Sok, Anton Požar, Kristina Skočir, Anton Kosi, Anica Mukavec, Frances Persico, Jožefina Braletitch, Jožef Kromar, Anton Dolinar, Ivan Stanjko, Anton Jesenko, Julia Mrčun, Slavko Tomšič, Ivan Cetin, Genovefa Schiffler, Emil Sosič, Stanko Aster-Stater, Alojzija Vučko, Gisela Kassardjian, Kristina Jug, Jože Zupančič, Janez Rotar, Jože Brožič, Alojz Drvodol, Ivan Šušarič; \$13.46 Angela Gospodarič; \$12.— Valerija Sedmak, Jožef Šterbenc; \$11.— Frančiška Butinar; \$10.— Ivo Bavčar (namesto cvetja

pokojni mami Vatovec), Zora Gec, Andrej Grlj, Zvonko Gornik, Marija Bizjak, Franc Pavlovič, Vinko Tomazin, Anton Cevec, Franc Brenčič, Marta Kobe, Mihaela Turk, Branko Jerin, Slavko Novak, Viktor Šenkinc; \$9.— Marija Paunič, Sonja Trebšce, Edi Persič, Slavka Kruh, Anton Bogovič, Ludvik Lumbar, Martin Šuštar, Ivan Hozjan, Eva Wajon; \$8.— Zlata Arhar, Stanko Mlinar, Mara Catana, Mihaela Semelbauer, Zvonko Velišček, Maks Furlan, Terezija Jošar, Zora Kirn, Anica Dominko, Sylvia Goetzl, Daniela Slavez, Franc Male, Franc Car, Justina Miklavec, Sabina Rutard, Magda Pišotek, Jože Brožič, Franc Šabec, Jože Simčič, Dora Dolenc, N. N.; \$6.— Ivan Zelko, Ivanka Urbas, Peter Slana, Pavel Vatovec, Milena Birsar, Marija Blažević, Štefka Fretze, Jože Kastelic, Ana Dranginis, Jana Čeh, Anton Pašič, Janez Vidovič, Marija Čančar, Jožef Mikuš, Filomena Horvat, Franc Frigula, N. N., Janez Jans, Jože Košorok, Mirko Ritlop, Ludvik Tušek, Lojze Jereb, Štefan Kočar, Marija Debelak; \$5.— Franc Petek, Karolina Pečnik, Marta Jelenko, Marija Habenschuss, Ana Maria Colja, Jože Woppel, Štefanija Rijavec, Stane Furlan, Anica Rezelj; \$4.— Lojze Gašperič, Jože Krušec, Marjan Jonke, Anica Ješelnik, Franc Rolih, Ivana Lapuh, Alojz Hrast, Katica Dodig, Bruno Pavšič, Jure Moravec, Adolf Kolednik, Marija Fijan, Luka Korče, Elvira Čuk, Pavla Žnidarič, Alojz Kautič, Stanislav Šajn, Neva Kastelic, Regina Repolusk, Ida Ivančič, Mario Vihtelič, Jože Bole, Joe Belovič, Marija Lotrič, Anica Sivec, Matija Cimerman, Frančiška Gramc, Paul Rob, Anica Buchgraber, Rudolf Mežnar, Angela Laurič, Jana Laurič, Franc Kodrič, Roman Divjak, Lotte Rafolt, Ludvik Telban, Jože Oblak, Stanko Vrbnjak, Marija Volčič, Marcela Bole, Albin Kurinčič, Dora Srebroff, Jože Slavec, Katarina Hvalica, Karli Škofic, Metka McKean, A. E. Rutherford, Franc Wertovscek, Jože Mravljak, Italo Bacchetti, Marko Pintar, Ivan Vidmar, Libero Babič, Petrina Pavlič, N. N., Rozalija Cenčič, Terezija Lenarčič, Matilda Klement, Anton

naš Željko moral dati skoz dolge ure in dneve dvomov, duševnih stisk in notranjega trpljenja, preden je prišlo tako daleč, da ni našel drugega izhoda.

S tem ne opravičujem njegove krivde, kajti krivda za tak korak obstaja. Toda če je kriv on, smo krivi tudi mi. Morda smo premalo zanj molili, preveč pa smo od njega želeli. Kriv sem tudi jaz, ker morda nisem znal ustvariti tiste domačnosti, kakor jo je potreboval. Kriv sem, ker nisem znal ravnati z njim, ker sem premalo pazil, kaj dela in kam in s kom hodi, zato sem dal odpoved škofu, odpoved na to župnijo, v kateri sem mislil, da bom našel svoj zadnji mir. Dal sem odpoved, toda škof je ni sprejel in tako moram ostati v tem kraju, kjer mi bo vedno pred očmi, vse do poslednjega trenutka, kako malo se ljudje poznamo med seboj in kako malo znamo pomagati drug drugemu, kadar je kdo v veliki notranji stiski. Bog naj bo milostljiv meni, pa tudi Željku in naj ga, čeprav po velikem ovinku, zopet privede k sebi. Vsi molimo za to in ostanimo trdni v svoji veri in predvsem v svojem zaupanju v božjo dobroto, pa čeprav upamo proti vsakemu upanju.”

Po maši so nekateri rekli:

“Si videl, kako držijo skupaj? Niti besedice obtožbe nisi slišal.”

“Mislil sem, da se bo župnik od jeze in ogorčenja razpočil. Seveda, če bi kaj takega zagrešil kdo izmed nas . . .”

Ženske pa so se menile:

“Namesto da bi naštel vse njegove umazane grehe, nam ga je takorekoč popolnoma opral.”

“Tiste ženske vlačugarske niti omenil ni, kakor da ga ni prav ona speljala na slabo pot. Lazila je za njim in lazila, dokler se ni spozabil. Ko se je spozabil enkrat, se je spozabljal vedno pogosteje. Saj nismo otročje, poznamo te stvari. Župnik pa o vsem tem niti besede.”

“Ste pač preslišale tisto najvažnejše, kar nam je župnik povedal: naj ne obsojamo, ampak rajši za kaplana molimo.”

“Ko je odšel, ni več kaplan. Slabši je od kogar koli izmed nas.”

“Če ni kaplan, je pa duhovnik. In duhovnik ostane vedno, tega ne izbriše noben svetni poklic.”

“Prav imaš. Tudi jaz bi rekla, naj vsak pometa pred svojim pragom. Če ni mogel vztrajati v duhovniškem poklicu, pač ni mogel. Zakaj bi ga zaradi tega obsojali?”

“V župnišču bi pa res lahko bilo malo več domačnosti. Toda Cilka je taka, če se ji kdo zameri, mu tega ne more pozabiti in nikoli ne veš, kdaj se ji zameriš.”

“Zdaj si pa privoščite Cilko, potem pa župnika, potem pa svoje sosede! Ali res naši bližnji nimajo na sebi nič dobrega?”

“Si mogoče kaj izmišljujem? Rekla sem samo to, kar je res.”

“Mene pa grize to, zakaj si Željko ni kake druge izbral, ampak prav to. Pet let je starejša, ima že enega otroka, za katerega bo moral Željko skrbeti. Pa še ločena je, kakor da je okrašena z vsemi ženskimi krepostmi.”

“Naj ima, kar si je izbral. Kaj boljšega gotovo ni zaslužil.”

Tako je šlo dneve in dneve. Župnikova pridiga, se zdi, ni prav nič zalegla. Ali pa morda vendarle, kajti kaj bi bilo šele takrat, če bi župnik k vsemu dodal še svojo mero zgražanja.

ŽELJKO vso noč ni spal. Niti poskušal ni, zato ni šel niti v posteljo. Prekladal je stvari, jih zlagal v zaboje in znova jemal iz njih, da bi jih zložil nekoliko drugače, samo da ne bi bilo treba misliti in poslušati nekega rotečega glasu v globini njegove biti, ki je proti njegovi volji kar naprej silil na površje zavesti:

“Še je čas. Ostani zvest. Ne pretrgaj teh zadnjih niti s svojim Bogom. Ne podajaj se v prepad, iz katerega se ne boš mogel izkoptati.”

“Zdaj ne morem več nazaj. Ves sem že drugod. Dal sem besedo in sem vezan, zato o tem nima več smisla premišljevat. Saj sem se odločil, zakaj vedno znova svojo odločitev preverjati!”

“Pred petimi leti si se tudi odločil. Trdno in dokončno si se odločil. Zakaj zdaj prelamljaš svojo slovesno zaprisego?”

“Moram. Zapravil sem milost. Grešnik sem in ne spadam več k oltarju.”

“Kristus je usmiljen in te išče. Ne beži pred njim. Daj, počakaj ga, da te zopet dohiti in obveže tvoje hude dušne rane. Si pozabil, da je on dobri pastir, ki najdeno ovco vzame na svoje rame? Vse ti bo odpustil. Poboljšal se boš, škof te bo prestavil v drug kraj, kjer boš pozabil na vse, kar je bilo, in boš začel znova svojo duhovniško pot v milosti in Kristusovi ljubezni. Dosedanje izkušnje pa te bodo varovale ponovnih padcev.”

“Kar sem sklenil, sem sklenil. Poti nazaj ni. Podrl sem vse mostove, zakaj se zdaj oziram nazaj! To je moja neumna domišljija. Samo to noč še moram ostati pri svojem sklepu, potem bo lažje, vedno lažje. Ker ne bom več sam.”

“Kaj pa, če boš še bolj sam? Misliš, da boš lahko kar tako pozabil, da si tolikokrat stal pri Gospodovem oltarju, da si se hranil z njegovim telesom in krvjo pet let dan za dnem?”

“Da, in zadnje čase tolikokrat nevredno. Prav zato nočem več. Dovolj je bilo pekla v moji duši, te strašne dvojnosti, da na zunaj služim Bogu, v sebi pa svojemu poželenju.”

“Prav za to gre. Če se moraš enemu odpovedati, čemu se odpoveduješ Bogu? Odpovej se svojemu poželenju. Se zavedaš, kaj zametuješ, kako nerazumno vrednotiš ničevost nad polnostjo?”

“Ne morem drugače. Če bi še tako rad, si moram priznati, da ne morem drugače. To je tukaj, dosegljivo in prijemljivo, ono je daleč, v megli, negotovo. Nekaj v meni je močnejše od moje vesti in mojega razuma.”

“Močnejše je od tebe, slabotnega človeka, ni pa močnejše od Kristusove milosti. Poklekni predenj, prosi ga pomoči in boš videl, kako močan boš v njem. Njegova milost te bo vsega prežarila.”

“Ne bom molil, ker nočem, da bi se moj sklep omajal. Tovornjak je naročen in Sabina me čaka in njen topli dom, to prijetno, varno zavetje, moje gnezdece.”

“In kdorkoli se z ločeno oženi, prešuštvuje, ti pa se niti oženiti ne boš mogel. Vsej okolici, kjerkoli boš, boš v pohujšanje, dokaz nezvestobe, izdajstva, odpadništva in vsega, kar je najslabše na svetu. Še je čas, da se to ne zgodi. Jutri prisedi na tovornjak in se odpelji k svoji

Ljubljana je še v snegu . . .

Požar, Albina Zitterschlager, Ivanka Gosar, Bela Emberšič, Maria Milich, Ivan Mohorko, Jurij Tomažič, Pavel Zavrl, Gabrijel Pirc, Ivan Vukšinič, Matilda Frankovič, Ivan Prugovecki, Nikolaj Bric, Ivan Boltar, Ivan Zupan, Julijana Mikac, Helena Trotter, Janez Žnidaršič, Ivanka Penca, Majda Skubla, Ivanka Študent, Anton Iskra, Janez Primožič, Vinko Dajnko, Ivan Strucell, Pavel Tonkli, Jože Podboj, Cecilija Frigula, Kristina Tomažič, Vlado Trampuž, Marta Veljkovič, Miroslav Colja, Alois Robnik, Martha Wagner, Jože Sok, Leopold Urbančič, Hinko Hafner, Ivanka Batagely, Franc Vravnik, Jožef Gojak, Katarina Močilnik, Leopold Muller, Ljubica Pleterski, Marija Kotnik, Anton Švigelj, Milan Kropelj, Andrej Pichler, Alojz Filipič, Franc Horvat, Slavko Fabjan, Justina Glajnarič, Mirko Godec, Zoran Žele, Marjana Mencigar, Mira Pintar, Zdravko Repič, Ana Maria Zver, Marija Oginski, Vinko Erjavec, Janez Jernejčič, Anka Brgoč, Eligij Šerek, Kristina Vajda, Milan Kavič, Marjan Maglica, Anica Klekar, Karel Mezgec, Ivanka Kontelj, Elizabeth Car, Ivanka Bobek, Mira Urbanč, Ignac Kalister, Anton Gjerek, Justina Costa, Stanislav Bec, Toni Lovrec, Franz Plohl, Julija Razboršek, Angela Povh; \$2.— Paul Brodeja, Alojz Ašenberger; \$2.— Veronika Seljak, Janko Filipič, Slavko Koprivnik, Alois Kovačič, Jože Cetin, Maks Korže, Marta Ostrožnik, Ivan Denša, Tereza Butkovič, Jože

Ficko, Štefan Kolenko, Stan Jaklič, Marija Telich, Ivan Stanič, Kristina Hrast, Franc Valher, Anton Ferfila, Andrej Fistrič, Ema Žele, John Mihič, Janez Rogl, Ivanka Tomšič, Anton Vozel, Amalija Maljevac, Marija Štavar, F. Jelerčič, Jakob Božič; §1.— Darinko Hafner, Janez Drofek, Danilo Sušelj, Eric Kogoy, Janez Kveder, Jože Grabnar, Marija Božič, Silvester Mugerli, Justina Stakič, Florjan Mavrič, Ludvik Truden, Viktorija Gajšek.

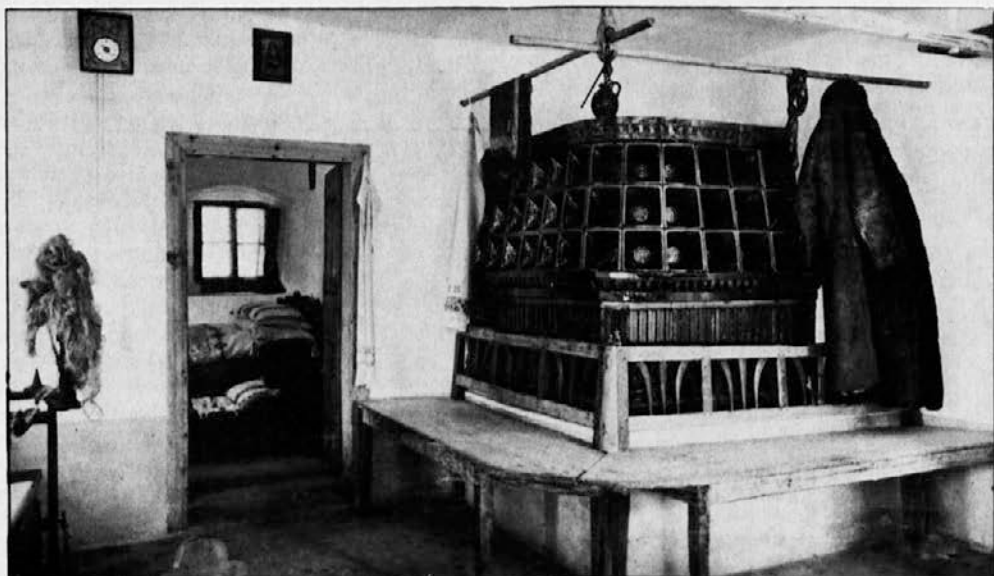
Ostali darovi bodo objavljeni
prihodnjič.

**VSEM DOBROTNIKOM BOG
STOTERO POVRNI!**

materi. Ostani pri njej, dokler te škof ne prestavi. Še je čas. Ura je dve. Tri ure še imaš za kesanje in molitev.”

“Da, tri ure. Tri ure moram še vztrajati pri svojem sklepu, potem se bom dokončno izkopal iz teh norih misli, rešil se bom pomislekov in bom brez razdvojenosti šel svojo pot. Še tri ure, pa se bo začelo življenje brez strahu. Da, predvsem se moram rešiti strahu, strahu pred Bogom, ki ga skoraj ni več, kakor da se je oddaljil, izginil nekam za obzorje, utihnil, kakor da me prepušča moji lastni izbiri, moji svobodi, mojemu nagnjenju, ki pa je, pravijo, tudi od njega; če je od njega, pa ni slabo. Rešiti se moram tudi strahu, ki mi ga povzroča vest, če je to vest. Morda pa je le v teh mnogih letih privzgojeno napačno mišljenje, poniževalna, hlapčevska, nesvobodna miselnost, ki me še vedno obdaja kot oklep buba in komaj čakam, da se ga rešim in kot svoboden metulj splavam pod svobodno nebo. Moram se rešiti tudi strahu pred ljudmi, predvsem pred materjo.”

/Nadaljevanje sledi/

Družinska soba — “hiša” Prešernovega doma v Vrbi

**Prirodni kras Gorenjske vedno znova
v spomin nam kliče sina — velikana:
pod Stolom Bled in Vrba, dlje Ljubljana,
kjer zčila v strup se sreča je njegova.**

**Poet iz Vrbe zvezda je vodnica
Slovincem vsem, ki materni besedi
ostali zvesti so v jeziku zmedi
in jim v ponos je naša govornica.**

POET IZ VRBE

**Ljubimo jo kot biser dragoceni,
ki nam ga Stvarnik je izročil v dar.
Vedo naj vsi, da v srcih smo iskreni.**

**In kakor zvoki harfe in fanfar
pojo naj Poezije v čas megleni,
ki v njem gradi nasilje si oltar.**

LJUBKA ŠORLI

ČAS beži in kar težko se spravim k pisanju, upam pa, da ne bom prepozen. Kaj posebnega se je dogajalo v našem središču med prazniki in po njih?

Božična polnočnica je bila izredno obiskana. Prepričan sem, da je tudi papežev obisk pripomogel k temu. Bog daj, da bi njegove besede imele tudi nadalje dobre učinke na naše krščansko življenje!

Za polnočnico je bilo zares prisrčno, ko so se v procesiji zvrstili naši najmlajši in v spremstvu lučk prinesli Jezusa ter ga položili v jaslice. Otrokom in tudi odraslim bo ostala božična noč v lepem spominu.

Na nedeljo 4. januarja smo slavili pri nas SVETO DRUŽINO, ki jo častimo kot zavetnico našega misijona. Za to priložnost je bil med nami adelaidski nadškof Leonard Faulkner. Pred oltarjem ga je pozdravila Poklarjeva Roza Maria in nadpastir se je prisrčno zahvalil. Med mašo so sodelovali z branjem predvsem mladi, kar je nadškofa presenetilo. Saj se mladi danes ne udeležujejo preveč radi maše in niso ravno pripravljani pri njej sodelovati. Naša mladina je pokazala, da rada pomaga.

Po maši smo imeli pravo družinsko srečanje v cerkveni dvoranici in nadškof se je dobro razpoložen zadržal med nami vse do druge ure popoldne. Vsakdo je imel priliko govoriti z njim. Predvsem je prisluhnil mladim, jih povpraševal in spodbujal. Ko je rezal torto, je povabil k sebi Ivančičevo Slavico, saj je v narodni noši posebej izstopala: skupaj sta nasmejanega obraza napravila prvi rez v sladko dobroto.

Seveda je bila ta dan naš gost tudi županja občine Hindmarsh, Mrs. Pens. Lepo se je zahvalila za povabilo in prijazen sprejem ter veselo razpoloženje. Posebej je omenila, da se z vodstvom občine trudi za dobre odnose z našo skupnostjo in je vesela, da imamo versko središče v območju Hindmarsha.

Daniilo Kreševič, predsednik našega verskega občestva, se je nadškofu in županji zahvalil za odziv na naše povabilo. Nadpastir pa je pri odhajanju izrazil željo, da se ob prihodnjem proslavljanju zavetnikov našega misijona zopet srečamo.

SVETA DRUŽINA

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
51 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

Krst. —Dne 27. decembra je bila sprejeta v naše krščansko občestvo Ines Ivana Fligič. Oče Josip in mama Helena r. Poljak, botrovala pa sta Estera in Mirko Košutič. Mali Ines želim zdravja in življenjske modrosti.

POSTNI ČAS bomo tudi pri Sv. Družini začeli na pepelnično sredo, 4. marca. Ob sedmih zvečer bo sveta maša z obredom pepeljenja. Ta dan je strogi post.

V postnem času bomo imeli vsaki petek zvečer sveti križev pot, kateremu bo sledila sveta maša. Vsi ste vabljeni k tej postni pobožnosti.

Veroučna srečanja se bodo pričela v mesecu marcu: prvo bo na drugo postno nedeljo zvečer. Mlade vabim, da bomo skupaj odkrivali pot k Bogu.

Slovenska radijska ura v priredbi našega verskega središča je vsako drugo in četrto sredo v mesecu zvečer ob 7.30 na valovih etnične radijske postaje 5 EBIFM. Pridružite se ji po svojih domovih! Med postnim časom bodo naše oddaje oglašene na smiselni postni, pokore in odpovedi.

Mladinski zbor našega središča, Anton Martin Slomšek, ima vsako nedeljo po maši pevsko vajo. Je še kaj mladih, ki imajo veselje do petja?

Slovenska šola ima pouk vsako soboto popoldne ob treh v naši cerkveni dvoranici. Pripeljite svoje otroke, če želite, da ohranijo slovenski jezik.

P. JANEZ

Slovenščina je eden najpopolnejših, povedno bogatih, prožnih, raznolikih in slikovitih zahodnih jezikov. To trdim, ker sem jo v svojem poklicu, pisanju, spoznal do temelja ter jo iz tega poznanja in iz njenih neizmernih možnosti skušal dopolnjevati v sodobne oblike, odgovarjajoče napredku naše duhovne omike, posebno slovstva. Dognanost, moč in lepoto slovenščine sem še zlasti spoznal pri prevajanju iz tujih književnosti. /Mirko Javornik/

Z VSEH VETROV

ZA BOŽIČ je papež Janez Pavel II., kakor je že tradicija, spregovoril vsemu svetu besede radosti in topline ob spominu na božje rojstvo. Končal je z besedami: ". . . Bratje in sestre vseh predelov sveta! Če nas je Bog tako ljubil, da je zaradi nas postal človek, kako se ne bi ljubili med seboj, da bi delili z drugimi to, kar je dano vsakomur v veselje vseh? Samo ljubezen, ki se daruje, more spremeniti obličje tega našega planeta s tem, da naravna razum in srce k mislim bratstva in miru. Može in žene vsega sveta, Kristus zahteva od nas, da se ljubimo med seboj! To je sporočilo božiča in moje voščilo, s katerim se iz dna srca obračam na vse!"

Po božičnem nagovoru je papež voščil praznike v 52 jezikih. V slovenščini je zaželel: "Blagoslovljen praznik Gospodovega rojstva!"

ITALIJANSKO mesto Giussano v Lombardiji je nedavno prišlo v časopise in svetovno javnost zaradi zvonjenja ob dveh popoldne. Sleherni dan ob tej uri zazvoni kot ob pogrebi. To je namreč ura, ko pridejo zdravniki iz Milana, da v krajevni bolnišnici opravijo splave. Zdravniki domače bolnišnice so kar vsi "oporečniki" in nočejo opravljati te vrste kirurških posegov.

Župnikov ukaz zvonjenja vsem meščanom seveda ni pogodu — razumljivo, da vsako vzbujanje vesti pač vznemirja. Uradni pritožbi je sodnik ustregel in odločil, da zvonjenje ob dveh res moti mir. A odločitev višjega sodišča, na katerega se je župnik pritožil, še ni prišla na vrsto. Do takrat pa je zvonjenje ob dveh še vedno vsakdanja zadeva . . .

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbourn
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavnice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757
ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOUK

Naš svet in naš čas se tako ponašata s svojim humanizmom in kulturo — pa bi marsikje morali zvoniti nerojenim žrtvam tega "humanizma" kar ves dan, ne le ob dveh popoldne.

AIDS upravičeno imenujemo "kugo 20. stoletja" in strokovnjaki na medicinskem polju napovedujejo, da bo v prihodnjem desetletju samo v Afriki umrlo za to boleznijo milijon ljudi. Med njimi bodo tudi številni novorojenčki. V republiki Ruandi je že zdaj med umrlimi kar 22 odstotkov otrok. Pa tudi izven afriške celine je pričakovati hitro širjenje te bolezni. Po podatkih Rdečega križa so doslej oboleli ljudje že v 78 državah. Prve žrtve so umrle že tudi v Jugoslaviji in naši rodni domovini Sloveniji.

Posebno izjavo o bolezni AIDS je objavila katoliška škofovska konferenca Anglije in Walesa. Škofje delijo s temi bolniki "globoko sočutje", vernikom pa poudarjajo, da je za to boleznijo danes mogoče zboleti tudi ne da bi človek kaj grešnega storil, zato nima nihče pravice bolnike obsojati. Obenem pa v izjavi škofje tudi povedo, da je edino res učinkovito sredstvo borbe proti tej bolezni "korenita sprememba нравnega in družbenega vedenja".

ZA GENERALNEGA VIKARJA škofije Helena v zvezni ameriški državi Montani je bil imenovan slovenski duhovnik **Jože Mavsar**. Škof mu je dal posebno naročilo, naj za leto 1988 pomaga pripraviti škofijsko sinodo. K imenovanju tudi naše čestitke, saj je vsako priznanje rojakom po svetu tudi nam vsem v čast in ponos.

Jože Mavsar je bil rojen leta 1919 v župniji Št. Rupert na Dolenjskem, bogoslovje je končal v Ljubljani in bil leta 1944 posvečen v duhovnika. Kot begunec je emigriral v ZDA, kjer ga je sprejela škofija Helena. Njen sedanji škof Elden Curtis je po materi slovenskega rodu in je že večkrat obiskal Slovenijo.

Ko je imel generalni vikar Jože Mavsar svojo novo mašo v Ljubljani, ni imel pri sebi nobenega svojega. Dasi član številne družine, je edini ostal živ: vsi ostali Mavsarjevi so postali žrtve stalinistične revolucije v naši domovini. Dne 27. decembra 1942 so komunisti očeta in mater ter pet otrok (najmlajši je imel devet let) po mučenju žive pometali v ogenj na gradu Dob

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT

18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

**DRAGI ROJAKI,
POTUJETE
V EVROPO?**

Na pragu domovine, sredi stare Gorice, ob drevo-
voredu Corso Italia, Vas
pričakujemo v **PALACE
HOTELU**, najboljšem
hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvnim TV, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejše udobje po zelo ugodnih cenah: samska soba 43 avstr. dol., dvoposteljna 56 avstr. dol. Gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija.

V **PALACE HOTELU** bo poskrbljeno za Vaše čimprijetnejše počutje, dobrodošlico pa Vam bo osebno izrekel rojak **VINKO LEVSTIK**

**34170 GORIZIA-GORICA,
Corso Italia 63 (ITALY)**

Tel. (0481) 82166/Telex 461154 PAL GO I

**PALACE
HOTEL**

**VAŠ HOTEL!
DOBRODOŠLI!**

pri Št. Rupertu. Med sinovi je zgorel Darko, takrat priznani športnik in balkanski prvak v metanju kopja. Leto kasneje sta bila ustreljena tudi brata Vinko in Dolfi. — Ko je bil g. Jože pred nekaj leti v domovini na obisku, se je soočil z glavnim morilcem svojih najbližjih ter mu ponudil odpuščanje in spravo.

TELE VISOKE ŠTEVILKE sem slišal danes na radiu o kraji avtomobilov na naši celini: Samo v Sydneyju je ukradenih na leto 60.000 avtomobilov. Melbourne je očitno bolj zavarovan na tem polju, saj je število ukradenih avtomobilov prišlo lani le do števila 28.000, pa tudi to ni malenkost. Policijski šef, ki ima na skrbi ta oddelek in je imel intervju na radiu, je povedal, da je bilo danes (datum 5. februarja) od sedmih zjutraj pa do štirih popoldne v Melbourneu prijavljenih že 40 ukradenih avtomobilov. In dodal je tudi, da je po njihovih računih od desetih ukradenih vozil najden in vrnjen lastniku samo eden. Od štiridesetih danes ukradenih jih bo 36 izginilo. Prebarvani in predelani bodo šli v promet za drago ceno kje drugje v Avstraliji...

MEDJUGORJE postaja vedno bolj znano romarsko središče in število obiskovalcev narašča iz leta v leto, prihajajo pa od vseh koncev sveta. Seveda bo vzelo še dolgo, predno bo Cerkev izjavila svoje ob tamkajšnjih dogodkih, ki tako prepričljivo govorijo o rednih prikazovanjih Matere božje skupini mladincev.

Najnovejše ob Medjugorju je to, da so delo doseda-

nje škofijske komisije prenesli na raven Jugoslovanske škofovske konference. V ta namen so ustanovili novo komisijo, rimska kongregacija za verski nauk pa je podprla načrt. Kardinal Kuharić in predsednik JŠK ter mostarski škof Zanić pozivata vernike, naj spoštujejo pravila, ki veljajo za take dogodke, predno dobe potrjenje Cerkev.

Dasi cerkveno vodstvo ne dovoljuje organiziranja romanj in sličnih manifestacij, zasebnim vernikom in organizatorjem Cerkev ne more braniti obiska Medjugorja. Prav v molitvi in spreobrnjenjih — in tega ni malo — bo končno verjetno le priznan božji izvor in pristnost dogodkov. Gotovo pa delajo komisiji težave vsi tisti, ki v svoji gorečnosti podtikajo Mariji razne izjave, katere mladincem nikoli ni izrekla, dogodkom pa dodajajo razna neresnična "dejstva". V tem moramo biti vsi zreli kristjani in moramo znati ločiti čisto resnico od niti ne namerno dodanih polresnic.

UNESCO je lani izdal podatke o pismenosti, ki pravi, da leta 1970 po svetu ni znalo brati in pisati nekaj nad 700 milijonov ljudi, zdaj pa naj bi bilo na zemeljski obli že 850 milijonov nepismenih. Ko primerjamo te podatke, moramo upoštevati, da se prebivalstvo sveta že v nekaj letih poveča za milijardo in je lansko leto doseglo pet milijard. Če bo šlo tako dalje, bo število nepismenih leta 2000 preseglo milijardo. — Nepismenost, bolezn, lakota, praznoverje... kljub napredku tehnike, s katero se tako ponašamo.

KOTIČEK NAŠIH MLADIH

DRAGI OTROCI!

Z novim letnikom bomo nadaljevali tudi z Galerijo mladih. V tej prvi številki naj vam predstavimo melbournsko Slovenko NADJO ŠTAVAR. Moram povedati, da je bila njena slika namenjena že za lansko novembrsko številko, ko smo objavili tudi poročilo o Nadjini poroki. Pa je prišlo nekaj vmes in prav tako v decembru — zdaj pa je že čas, da pride slika v vaš Kotiček.

Nadja se je po končani srednji šoli na Preston High vpisala na La Trobe University. Leta 1982 si je pridobila akademsko stopnjo "Bachelor of Arts". Pa ji študija še ni bilo dovolj. Sklenila se je posvetiti še pravu in je v ta namen postala slušateljica na Monash univerzi. Tudi študij prava je srečno končala ter lani v maju prejela diplomo. Kajne, da je vredna naše pohvale za pridnost in vztrajnost? Prav tako pa tudi njena mama Marica, ki je žrtvovala vse za obe svoji hčerki. Nadjji je namreč umrl očka v avtomobilski nesreči, ko je bila še mlado dekletce. Vsa skrb vzgoje in seveda tudi finančna je padla na materina ramena. Brez nje bi danes Nadja ne bila to kar je.

Nadjji, ki je toliko let z mamo hodila v slovensko cerkev in bila tudi med našimi mladinci, čestitamo k uspehom, kakor tudi k poroki. Iz izrekamo ji našo iskreno željo, naj nikoli ne pozabi svojih slovenskih korenin, na katere je lahko upravičeno ponosna.

OTROKOVO VOŠČILO

SREČNO NOVO LETO VOŠČIM
VSEM OTROKOM V BOŽJEM SVETU:
NJIM, KI TU SO IN V TUJINI,
PA SO BRATJE MI PO RODU,
VSEM SOSEDOM BLAGE VOLJE,
MILIJONOM NEPOZNANIH
BREZ DRUŽINE,
BREZ TOPLINE,
KI NE ZNAJO SE IGRATI,
KI NE ZNAJO SE SMEJATI —
VSEM OB NOvem LETU VOŠČIM
MILOSRČNE POMOČI
OD BOGA IN OD LJUDI.
DA BI ZDRAVI IN VESELI
SVOJ NAJLEPŠI ČAS ŽIVELI!
LJUBKA ŠORLI

Dragi striček in Kotičkarji!

Danes pa se oglašam tudi jaz in se pridružujem Kotičkarjem. Za božične praznike sem se vrnila iz Slovenije, kjer sem bila z mamo kar celih šest let. Na naši Bistrici v Prekmurju sem hodila v šolo in končala peti razred. V Črenšovcih sem prejela prvo sveto obhajilo in birmo. Bilo nas je 240 birmancev, birmal pa nas je škof Smej iz Maribora. V mojo rojstno deželo Avstralijo sta z mano in mamo prišla tudi moj bratec Riki (ima šest let in se je rodil v Avstraliji) in sestra Suzi (5 let), ki se je rodila v Prekmurju.

V šoli na Bistrici se je pouk začel že ob sedmih. Dostikrat bi še rada spala, pa sem morala že ob šestih iz postelje. V šolo sem se vozila s kolesom, pozimi sem večkrat padla na poledici in fantje so nas dekleta vedno kepali. Plesala sem pri folklori, pri športu pa sem igrala rokomet in košarko. Telovadbe pa nisem marala in tudi matematika mi je delala preglavice. Doma pa sem pomagala na polju, krmila sem krave, svinje, zajce in kokoši, pa tudi konja je imel dedek.

Tam sem se naučila lepe slovenske besede in upam, da je tukaj ne bom pozabila. Zdaj pa se učim angleščino. — Pozdrave vsem Kotičkarjem!

Mary Bogatec, 12 let, Gladesville, N. S. W.

Kotičkarji! Pridni ste bili za praznike: kar precej lepo pobarvanih angelčkov sem dobil po novem letu. Nagrado za najlepšo slikanico pa bo dobila — devetletna HELENA DEBEVEC, Ryde, NSW. — Striček.

KEW, VIC. – Naj se preko "Misli" zahvalim vsem prijateljem in znancom, ki ste mi ob nenadni smrti dragega moža in očeta stali ob strani, se udeležili rožnega venca, maše zadušnice in ga kljub slabemu vremenu spremili k zadnjemu počitku. Posebna zahvala p. Baziliju, ki je bil pri pokojniku v trenutku smrti, in za lepe ter tolažilne besede med sveto mašo. Enako tudi p. Cirilu in p. Tonetu, ki sta sodarovala sveto mašo. Hvala s. Silvestri za duhovno pomoč družini, njenim pevcem pa za lepo petje v cerkvi in na grobu.

Pokojnega Radeta priporočam v molitev!

Žena Angela Škofic in otroci
z družinami.

MELBOURNE, VIC. – V Melbournu so letos uspešno dovršili srednješolske študije in polagali veliko maturo (H.S.C.) iz slovenščine: Tanja Butkeraitis, Margareta Rozman, Val Remic in Diana Verko. Čestitamo! Pohvalno so vztrajali pri večletnem študiju slovenskega materinskega jezika – v ponos sebi, v veselje svojim staršem in v zadovoljstvo naši slovenski skupnosti. Res posnemanja vreden primer vsem, ki cenijo znanje in našo kulturno dediščino. – Poročevallec.

DONCASTER, VIC. – Rada bi napisala nekaj vrstic o svojem nepozabnem srečanju s papežem Janezom Pavlom II. – Vsi v Avstraliji smo bili veseli papeževega obiska, saj je za našo oddaljeno celino veliko pomenil. Meni in možu pa bo ostalo srečanje še posebno v spominu. V četrtek 27. novembra smo ga pričakali na MCG. Vse je bilo tako veličastno, vse v nepozabnem navdušenju, sprejem prekrasen. A z Jožetom sva še z večjim veseljem pričakovala petka 28. novembra. Moj mož namreč dela v "Ozanam House", ki je hiša za brezdomce pod vodstvom Konference sv. Vincencija. Ustanova je dobila to čast, da jo pride obiskat sveti oče na poti k glavni melbournski maši na dirkališču Flemington.

Bil je lepi sončni, četudi malo vetrovni dan, naše osebno srečanje pa nepopisno. Ob 3.15 popoldne se je papež pripeljal. Pred vhodom v Ozanam House ga je pričakalo kakih 300 ljudi, med nami v hostelu pa se je zadržal kake pol ure. Prijazno in neprisiljeno je govoril s predstavniki vodstva, pozdravljal na levo in desno ter govoril z brezdomci, ki jim hiša služi za prenočišče zlasti v deževnih ali mrzlih zimskih nočeh, ko ni mogoče prespati po parkih. V nagovoru je omenil, da smo v božjih očeh vsi enaki, vsi smo si med seboj bratje in sestre. Bog ne gleda na to, kje kdo spi ali kaj je – na en ali drugi način mu moramo vsi služiti, da nas bo enkrat sprejel v svoja božja bivališča.

Ko se je sveti oče od teh revežev poslavljaj, je bil vidno ganjen, ko je slišal iz njihovih ust: Hvala ti, pri-

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

jatelj, da si nas obiskal! Ob tem so njih oči žarele od sreče – saj srečnih uric ni dosti v njih revščini.

Papež je molil pred "Memorial Wall" s številnimi imeni. Izmenjali so si tudi darila. Prišel je trenutek, ko je papež podal roko moje možu. Jože ga je lepo slovensko pozdravil: "Pozdravljen v božjem imenu!" Sveti oče ga je vprašal, od kod je doma in Jože mu je povedal, da je Slovenec. In papež je nato vidno zadovoljen parkrat ponovil besedo "Slovenec".

Nato se je sveti oče približal meni, mi podal roko in rekel: ". . . Bless you!" Jaz pa mu rečem po naše: "Pozdravljeni, sveti oče!" Ko sliši moj pozdrav, se zaustavi in nagne glavo k meni v znamenje, naj ponovim. Ponovno ga pozdravim z istimi besedami. Sveti oče lepo ponovi: "A, 'Pozdravljeni'. – Češka?" Jaz pa z veseljem odgovorim: "Ne Češka – Slovenka!" Nakar pa on: "A, Slovenka. – Bless you!" In v spomin mi pokloni lep rožni venec.

Zatem smo ga vsi spremljali do "Popemobila", kot so imenovali avto, ki ga je zavarovanega s steklom vozil okoli. Prijazno se je pozdravljal z vsemi, ki so ga pričakali pred vhodom.

Navdušenja ne bi bilo mogoče opisati. Vsi so bili veseli srečanja s svetim očetom, nama pa bo ostalo v srcu do smrti.

Jože, lepa ti hvala, da si dal tudi meni to izredno priliko! Vas, slovanski papež, sveti oče Janez Pavel II., pa Bog živi! – Sonja Koder.

MAROOCHYDORE, QLD. – V "Local" časopisu smo brali, da nas je naš prijatelj in rojak JULIJAN KNAFELC za vedno zapustil. Žal nikdo od nas Slovencev ni vedel za njegovo smrt, ker žena Avstralka ni nikomur sporočila. Tako je moral biti njegov pogreb zelo samotni. Pokojnik je bil parkrat na našem BBQ pikniku, ki jih precej redno prirejamo tu na Sončni obali mi "Sončni Slovenci". Bil nam je dober prijatelj.

HEIDELBERG CABINETS PTY. LTD.

FRANK ARNUŠ

Priporočamo se melbournskim rojakom
za izdelavo kuhinjskih omar
in drugega pohištva po zmerni ceni.

7 LONGVIEW COURT,
THOMASTOWN 3074
(Bundoora Industrial Park)

TEL.: 465 0263
A.H.: 459 7275

telj in ohranili ga bomo v lepem spominu. Tudi njegovi hrvaški prijatelji so me naprosili, naj omenim, da ga bodo tudi oni pogrešali.

Istočasno prilagam ček za poravnavo naročnine in dar za "Misli", Vam, dragi pater, pa hvala za vse dobro, kar delate za nas! Obilo zdravja v novem letu želim Vam in vsem naročnikom – **Marijan Lauko**.

Iskrena hvala za sporočilo in poskus dobiti kaj več podatkov od brisbanskega Registracijskega urada. Iz priloženega časopisnega izrezka pa povzemam, da je pokojni Julijan Knafelc v starosti 62 let umrl za srčno kapjo med plavanjem na KingsBeachu v soboto 13. decembra 1986 (če sem prav računal, ker datuma ni v sporočilu). Pogrebni obredi so bili v sredo 17. decembra v kraju Caloundra, kjer je pokojnik živel, nato je bil prepeljan v Buderim in upepeljen. Zapušča ženo Dorothy, otrok pa nista imela. Po priimku sodeč je bil pokojni Julijan doma na Primorskem. Bi mi mogel kdo znanec ali celo sorodnikov povedati kraj in datum rojstva?

Poročilo v časopisu tudi omenja, da je bil pokojni rojak znan pod imenom "The Chess Man", saj je s svojo navdušenostjo do igranja šaha v Caloundri pridobil celo vrsto novih igralcev. — **Op. ur.**

LIGHTNING RIDGE, N. S. W. — Spet sem brala pismo Zveze slovenske akcije. Problem slovenščine in slovenstva se tudi meni zdi pereč. ZSA sicer prosi, da ohranimo našo dediščino, pogrešam pa konkretne predloge za to.

Moja družina in prijatelji mi pomagajo v praktičnih primerih ubujati in ohranjevati slovenstvo.

Še vedno slišim naše južne brate, ki pravijo, da je slovenščina hrvaški dialekt. Upravičeno tako govorijo, saj večina mojih znancev Slovencev sicer skuša govoriti v pogovoru z njimi slovensko, vendar jih hitro zane-se, da začno uporabljati njihove osnovne besede. Skušajo biti zvesti materinščini in obenem sluge tujcem. Težko je služiti dvema gospodarjema.

Navajam nekaj primerov tega "dialekta". Naslednje stavke sem slišala sama pred kratkim v Canberri:

"Ali si šla skozi prozor v kučo? — Mi smo radili v gardenu. Čupamo weeds, da bo boljše rastlo. Rabimo

Urarsko in zlatarsko podjetje

Alexander

WATCHMAKER and JEWELLER
190 Church Street (vagal Macquarie St.)
Parramatta, N. S. W.
Telefon 633 1384

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.
Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND
MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte
o ugodnih pogojih. — Priporočata se

E. & C. ROBNIK

dobro kišo. Rain je boljši kot zaljevanje. — Bomo išle šapovat. — Te bom jaz drajavala kuči. — Boste enu kafu popili with me. — Eto, pa smo finish! . . ."

Še in še je teh primerov. Se še jezite, če bi kdo rekel, da je naš jezik le dialekt? Celu tega imena tako zmešano govorjenje ne zasluži. Spakedranost, ne pa jezik!

Vsakdo lahko napravi eno stvar za slovenstvo. Pokažimo našim južnim bratom in sestram lepo, pravilno slovenščino s tem, da jo govorimo, kadar želijo govoriti z nami "po naški". Imam sosede Bosance, znanca Črnogorce, prijatelje Srbe. Vsi razumejo mojo slovenščino. S tistimi, ki znajo angleško, pa rada govorim angleško. Tako kot z Nemci in Italijani . . .

Južni bratje niso neumni — neumni smo Slovenci!

Želela bi slišati praktične predloge za ohranitev slovenščine še od drugih Slovencev. Ne smemo se zanašati na druge! Čeprav smo v bistvu vsi pripravljeni kaj storiti, večkrat pravimo: "Kaj pa morem jaz storiti? Jaz nisem oblast. . ." Nismo oblast, smo pa lastniki slovenske dediščine. Naša dolžnost je, da jo branimo! Pozdravljeni! — **Cilka Žagar**.

GOLD COAST, QLD. — Vsem prijateljem in znanecem se iskreno zahvaljujem za izrečena sožalja, cvetje in molitve ob nenadni izgubi predragega moža, očeta in starega očeta **MIROTA JELERČIČ**. Posebna hvala

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

prijateljem iz Seymourja in Melbourne, ki so se podali na dolgo pot v Queensland, da so se osebno poslovili od pokojnika.

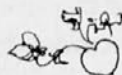
Iz srca se zahvaljujem tudi gospe Zori Gec za tople besede in sporočilo v Mislih, prav tako p. Baziliju za izreke sozalja.

Iskrena zahvala dragim rojakom Zlate obale. Pokojnika ste poznali komaj leto dni. Rad je bil med vami in v lepem številu ste ga spremili na zadnji poti.

Še enkrat naša zahvala vsem za pomoč in tolažbo ob težki izgubi! – Žalujoca Pavla Jelerčič in otroci Paul, Nadia in John z družinami.

CLAREMONT, TAS. – Ko je bil p. Bazilij tu za božično mašo, sem ga peljal tudi k FRANCU SIMČIČU v hobartsko bolnišnico. Rojak je bil že nekaj časa v nezavesti, saj mu je rak izpil domala vse moči. Srce mu je potem nehalo biti dne 4. januarja letos. Pokopal ga je na mojo prošnjo hrvaški duhovnik, grob pa je dobil na pokopališču Brighton. Pokojnik je bil rojen 26. avgusta 1931 v vasi Vipavca pri Gorici. Preko begunskih taborišč je emigriral v Avstralijo in bil vsa leta med nami v Tasmaniji. Ostal je samski, ima pa bližnje sorodnike v Argentini.

Rad bi ob tej priliki omenil tudi rojaka, ki je umrl

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje je gospa ZOFIJA ŠTAUS por. PODJAVERŠEK. V Avstralijo je prišla iz Maribora leta 1974 in takrat živela v Melbourne (okraj Ormond). Svojcem v domovino se ni več oglasila. Ker sta ji doma medtem umrli oče in stari oče, jo išče mariborski advokat zaradi dediščine. Kdor jo pozna ali bi vedel kaj o njej, naj sporoči na naslov našega uredništva, ali pa kliče melbournsko telefonsko številko (03)509 5694.

TONI VOLK je imel menda zadnji naslov v Frankstonu, Victoria. Iščejo ga sorodniki (Trnovo pri Gorici), ker se že dolgo ni oglasil.

MIRKO ANTONČIČ živi v Avstraliji že od leta 1950. Najprej je bil v Queenstownu, Tas., njegov zadnji naslov pa je bil Wayatinah, Tasmania. Zadnja pošta je dosegla domače v januarju 1955. Kasneje so le preko Rdečega križa dobili sporočilo, da je Mirko živ in da je prejel avstralsko državljanstvo.

Mirko je bil rojen 18. avg. 1932 v Štomažu blizu Sežane. Trenutno se mudi v Avstraliji na obisku brat Jožko, ki bi se seveda z Mirkom rad sestal. Zaželjeno je sleherni sporočilo o pogrešanem Mirku na uredništvo Misli, ali pa telefonsko na družino Petra Natlačen, Airport West (Melbourne), (03)3388614, kjer se brat Jože nahaja.

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Proprietor: Giovanni Verga

9 TRAWALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509

doma: 478 5375 in 4657060

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako naše delo!

med nami lani in ga še ni v Matici mrtvih. To je CIRIL OCEPEK, ki je bil rojen 28. junija 1913 v Dolenji Trebuši Ob prihodu je bil po Bonegilli nekaj časa v Wodongi, nato v Melbourne, končno pa je prišel v Tasmanijo. Zaposlen je bil kot tesar in tudi on je ostal samski. Umrl je lani dne 29. julija v hobartski bolnišnici. Ker ni imel sorodnika, sem tudi zanj uredil, da je bil dostojno pokopan v Brightonu.

Oba pokojnika priporočam v molitev, vse bralce Misli pa iskreno pozdravljam! – Pavel Vatovec.

Pavletu hvala za sporočilo. Pa še lepša hvala za vso skrb, ki jo posveča hobartskim bolnikom in pokojnim. Priporočam se tudi v bodoče za sporočila s tasmanskega otoka. – Urednik.

E. Z. OFFICE MACHINES Pty. Ltd.

Zastopnik podjetij

BROTHER in CASIO

elektronskih pisalnih in računskih strojev.

Popravljamo vse vrste strojev

– naše delo je garantirano.

V zalogi imamo tudi vsakovrstne
stare pisarniške stroje.

EMIL ZAJC

1475 Centre Road, CLAYTON, Vic. 3168

Telefon: 544 8466

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

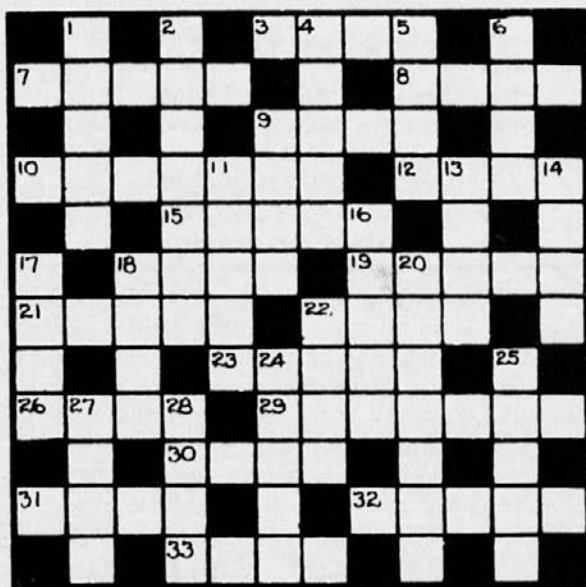
“FRANK'S AVTO ŠOLA”

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST.

N.S.W., 2165

Telefon: 72 1583

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 3. vznemirja; 7. glava fakultete; 8. znanost; 9. način ureditve las; 10. levica mu bolje služi; 12. ubožna oseba; 15. gneča, pritisk množice; 18. očiščena vlakna bombaža; 19. eden izdelkov žgane glinice; 21. konci njiv; 22. klican; 23. kraj v Savinjski dolini; 26. služi za vezavo ali okrasitev; 29. pri peki uporaben prašek; 30. glava se ga drži; 31. del obraza; 32. čistoča; 33. počivam na najpopolnejši način.

Navpično: 1. eno takoimenovanih "svetih" števil; 2. igralec priljubljene športne igre; 4. zapreka; 5. zelo droben košček lesa; 6. največja kača; 9. naša običajna pijača; 11. kraj, po katerem se imenujejo celo radiotermalne toplice; 13. biblični vrt, raj; 14. ime iz stare zaveze; 16. z lovom se ukvarja; 17. barva kože; 18. ribič ni brez nje; 20. tujka za bolnika; 22. začetek letenja; 24. indijansko pleme; 25. veliko po številu ali količini; 27. jutranja mokrota v naravi; 28. pri peki je potreben.

Rešitev pošljite do 10. marca na uredništvo!

Mož in žena sta gledala televizijsko oddajo o hudi škodljivosti kajenja. Ob koncu sporeda je bil mož tako pretresen, da je vzkliknil: "Nikdar več!"

"Kaj nikdar več," ga je vprašala žena. "nikoli več cigarete?"

"Tisto ne, ampak takih TV-oddaj."

+ + +

Zakonski par sedi v kinu. — Žena: "Bogve če se bosta na koncu le poročila." — "Čisto gotovo! Takšni filmi se nikdar ne končajo dobro."

REŠITEV KRIŽANKE ZADNJE ŠTEVILKE:

Vodoravno: 1. vzor; 2. pojo; 8. raj; 10. nos; 11. hm; 12. bes; 14. KA; 15. Amerika; 18. Akademija; 19. ara; 20. ole!; 22. ukana; 25. peš; 27. ves; 29. Apaš; 30. mana. — Navpično: 1. vrh; 2. zamaka; 3. oj!; 5. on; 6. jokaje; 7. osa; 9. pere; 12. bedak; 13. Simon; 16. Maruša; 17. kilava; 21. upa; 23. as; 24. USA; 26. ep; 28. en.

Rešitev so poslali: Sestre v Slomškovem domu, Lidija Čušin, Francka Anžin in Marija Špilar, Tomaž Sušnik, Ivanka Žabkar, Vinko Jager, Sestri v Baragovem domu, Slavko Koprivnik, Slavko in Irma Ipavec, Anica Buchgraber, Ivan Lapuh, Ana Šutej, Jože Štrifot, Jože Grilj, Marjan Jonke. — Žreb je izbral za nagrado Slavka Koprivnik.

TUDI S KISLIM OBRAZOM SE DA SMEJATI ...

/Uvoženo iz domovine/

+ Obljubili so, da bodo iz naše dežele naredili Indijo Koromandijo. Besedo so držali. Maharadže že imamo.

+ V finih rokavicah se sicer ne da dobro delati, vendar se da čudovito zaslužiti.

+ V prelomnih trenutkih je najlažje tistim brez hrbtenice.

+ Delavci imajo zadnjo besedo — takoj, ko se revolucija konča.

+ Vrednosti nam določajo ničle.

+ Negativni politični vic je tisti, ki pove, da nihče ne razume, zakaj je danes vse dražje od včeraj. Pozitivni politični vic pa je tisti, ki pove, da vsi razumejo, zakaj je danes vse cenejše od jutri.

+ Napake javnih delavcev niso javne.

+ Lahko je govoriti o neodgovornosti, če imaš slab spomin.

+ Zadovoljen sem, kako samoupravljajo z nami.

+ Dajte mladim službe, da nam bodo odplačevali dolgove!

+ Država je že v komunizmu. Daje, kolikor more, jemlje, kolikor potrebuje. In potrebujeeeee ...

+ Ena bistvenih lastnosti dežel v revoluciji je, da danes po tebi imenujejo ulico, jutri te pa po njej lovijo.

+ Na zborovanju govori politik. Nekdo od poslušalcev zašepeta sosedu: "Včeraj je bil boljši." — "Saj včeraj sploh ni govoril!" — "Prav zato."

+ Naša bodočnost ima iz dneva v dan manj prihodnosti.

KRAŠKI IZLIVI – Pesmi Marcele Bole, Melbourne. Cena 7.– dol.
ISKANJE – Pesmi Petra Košaka, Melbourne. Cena 3.– dol.
CVET LJUBEZNI – Pesmi Ivana Lapuha, Melbourne. Cena 4.– dol.
SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v prikupni žepni izdaji. Z opombami in kratko razlago težko razumljivih mest. Cena 6.– dolarjev.
KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika s 305 stranmi. Cena 5.– dol.
HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika, z dodatkom stalnih mašnih in drugih molitev. Cena je 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki stane 2.– dol.
HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtno spise Tomaža Kempčana. Cena 5.– dolarjev.
SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.
DREAM VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center, USA. Cena 11.– dol.
MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju ob graditvi Snowy Mountains projekta napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.– dol.
THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N.S.W. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Cena 6.– dol.
THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Dragica Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 20.– dolarjev.
 Imamo še več knjig našega matičnega, zamejskega in zdomskega trga.

LEPOTE SLOVENSkih CERKVA je monumentalna knjiga z 283 barvnimi posnetki. Avtor slik je Jože Anderlič, besedilo pa je napisal dr. M. Zadnikar. Cena 49.– dol.

CELOVŠKE MOHORJEVKE za leto 1987 že imamo. Cena zbirke štirih lepih knjig je letos 22.– dol. **GORIŠKE** pa so še na poti do nas in morajo v kratkem dospeti.

Knjiga **SLOVENIAN HERITAGE I.** (zbral dr. E. Gobetz) je na razpolago za ceno 26.– dol.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBISČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m.

Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA
DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666
(vse ure)

Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje. Ali pa nas pokličite po telefonu in PRIDEMO NA VAŠ DOM, če je tako ugodnejše!

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO
ERIC IVAN GREGORICH

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

POLETI DO LJUBLJANE, TRSTA in ZAGREBA
/enako do RIMA, BEOGRADA, FRANKFURTA . . ./

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije.

Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila! Tudi zaradi novih predpisov glede potnega lista Vam priporočamo: obrnite se na nas čim preje, da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in jugoslovansko vizo.

Ne pozabite, da je že od leta 1952 ime GREGORICH dobro poznano in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje! PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH
DONVALE TRAVEL
1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 842 5666 (vse ure)